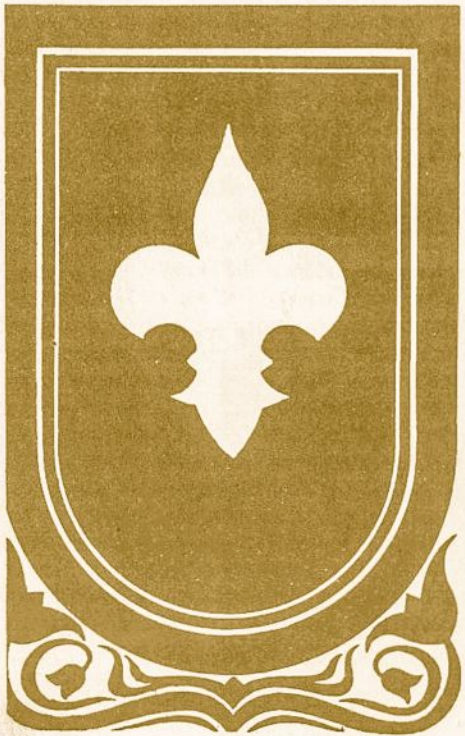

F

SIKAWUTU

NR. 6

AIIDAS

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas

Leidimą tvarko LSB Vadija

Vyr. redaktorius v. s. Č. Senkevičius
Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė
Brolijos redaktorius jūr. s. Br. Stundžia
Atstovas Čikagoje jūr. ps. Br. Juodelis
Meninė talka s. v. v. sl. V. Girniaus
Administratorius s. L. Eimantas
Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 BURROWS AVE., ISLINGTON, ONT., CANADA, Tel. BE. 3-7321.

ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 KING EDWARD AVE., LONDON, ONT., CANADA.

Prenumerata metams 3,00 Kanados doleriai, pusei metų \$1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$1.00. Spausdina TIME PRESS, 186 A Wallace Ave., Toronto 4, Ont., Canada. Tel. LE. 2-2259.

Lithuanian Boy- and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1960 mt. birželio mėn. NR. 6

BENDRADARBIŲ ŽINIAI

Sekantis "Skautų Aido" 7-8 numeris išeis rugpiūčio mėn. ir bus padidintas. Medžiagą šiam numeriui siųsti iki LIEPOS 20 D. Smulkesnės žinutės, skelbimėliai laukiami ne vėliau rugpiūčio 1 d.

Ta pačia proga pranešame, kad vasaros stovyklų aprašymai bus pradėti spausdinti rugsėjo mėn. numeryje. Straipsnius ir nuotraukas šiam skyriui siųsti iki RUGPIŪČIO 10 D.

Sveikų, smagių ir laimingų vasaros atostogų bei sėkmingų stovyklų visiems!

"SK.A". REDAKCIJA

s. v. v. sl. ALGĮ EIMANTĄ ir

vyr. skautę sl. BIRUTĘ RATKEVIČIŪTĘ,

sukūrusius lietuvišką šeimos židinių, nuoširdžiai sveikina ir saulėto rytojaus linki

LSS. B. Užsienio Skyrius

PADĖKA

"Skautų Aidui" paremti per igaliojinį ps. Br. Juodelį gauta aukų:

- 1) Iš Baltijos Jūros Jūrų Skautų Tuntų Čikagoje \$29.45
- 2) Iš Juodkrantės Skaučių Tunto, Čikagoje \$14.15

"S.A". Administracija, reikšdama minėtiems tuntams gilią - nuoširdžią padėką, pažymi, kad išvardintas sumas yra laimėję tų tuntų "Sk. Aido" platintojai per š. m. "S.A". vajų. Taigi čia jau yra dvigubas "Sk. Aido" rėmimas ir sektinas pavyzdys.

"S.A". Administratorius

VISŲ LIETUVIŲ

SKAUTŲ VAJUS -

DŽIAMBORĖS

FONDO VAJUS!

B. UOGINTAS

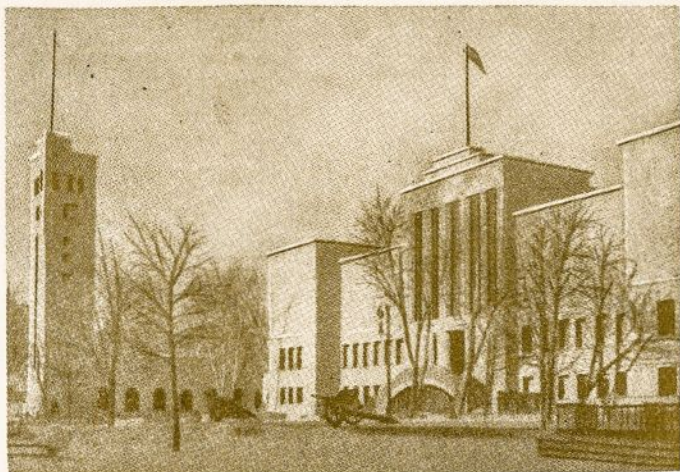
ŠV. ONOS BAŽNYČIA VILNIUJE, J. STANIŠAUSKO NUOTR.

LAIMĖ ĮPAREIGOJA

Tautų, kaip ir pavienių žmonių, gyvenime būna linksmų, laimingų dienų, būna liūdnujų įvykių, būna laimėjimų ir pralaimėjimų. Kas bebūtų buvę, tam tikram laikui praėjus, prisimenama sukaktuvinių dienų progomis buvusius įvykius labiau, negu kasdien, rengiame viešus minėjimus, pagyvename tarsi iš naujo tuo, ką teko daugeliui anksčiau patiems patirti, savotiškai stiprinamės, ryžtamės ir mokomės.

Birželis yra liūdnujų sukakčių mėnuo. Šio mėnesio 15 d., prieš 20 metų, mūsų Tėvynė Lietuva buvo rusų - bolševikų okupuota, grobuoniui sulaužius visus pasižadėjimus, visas sudarytas sutartis, nepaisant nieko. Nuo to laiko mūsų tauta pajudėjo vargo ir kančios keliais. Naktimis suiminėjami žmonės, kalinami, kankinami, tremiami į vergų stovyklas. Jau gražiai išbujojusi Lietuvos Skautų Sąjunga uždaroma kai kurie jos vadovai suimami, kalinami, žudomi. Paskutinis Brolijos Vyriausiasis Skautininkas v. s. *pulk. Juozas Šarauškas*, visus metus kalintas, tardytas, kankintas, 1941 m. birželio mėn. tremiamų į Rusijos gilumą kalinių kolonoje prie Červenės sušaudytas. Tą patį baisų birželį riedėjo gyvuliniai vagonai sausakimšai prigrūstų sesių ir brolių į tolimąjį Sibirą. Ne vienas vaikutis mirė troškuliui ant mamytės rankų, nė vienas seneliukas nesulaukė savo nežinomos kelionės galo. Kuo mes nusikaltome savo kaimynams, kuo mes buvome ne-

geri žmonijai? Į šį klausimą niekas ir šiandien atsakyti negalėtų. Ne dėl kaltės sesės ir broliai kentėjo ir mirė, ne dėl kaltės jie ir šiandien dar kančios keliais eina, bet dėl priešų nedorybių. Laimingi mes, patekę į laisvuosius vakarus, įsikūrę kraštuose, kur laisvė ir žmoniškumas yra pirmuoju įstatymu. Bet ta laimė mus įpareigoja. Daug pareigų mums uždeda ir dėl jų mes turime budėti tol, kol vėl visi iš visų pasaulio pakraščių susirinksime po giedriu, laisve ir užtikrinta ateitimi nušvitusiu dangumi. *Pirmoji pareiga* – išlikti lietuviais. Savo tarpe kalbėti tik lietuviškai, lankyti lituanistines mokyklas, skaityti lietuviška spaudą, melstis tik lietuviškai, domėtis išėivijos lietuvių bendruomeniniu gyvenimu, dalyvauti tautinių švenčių minėjimuose, visada jaustis kaip svečiuose, iš kur vieną kartą mums reikės išeiti ir grįžti namo. O grįžti reikės ne tuščiomis, reikės lauktuvių parvežti – laisvame pasaulyje įgytą mokslą, patyrimą, amžinų vertybių idėjas. *Antroji pareiga* – būti gerais tikrais skautais, skautėmis. Okupuotoje Lietuvoje jų nebėra. Mes esame laisvame pasaulyje vieninteliai lietuviai skautai. Cia turime daug gražių progų susieiti su vakarų pasaulio asociacijų broliais, sesėmis. Jų tarpe mes nenutrūkstamai reprezentuojame buvusią Nepriklausomą Lietuvą, atskleidžiame savo tautos kultūrą per dainą, šokį, kalbą, parodome senosios Europos tautos pa-

Vytauto Didžiojo Muziejus Kaune

pročius. Tuo būdu esame čia tikri savo tautos ambasadoriai. Iš kitos pusės kai ko galime pasimokyti ir iš jų, laikui atėjus, daug ko naudingo parvežti savon Tėvynėn, kur vėl skleisis laisvėje pražydusios RŪTA ir LELIJA. *Trečioji pareiga* – tikėti. Kad ir kaip paini beatrodytų pasaulio politika, kad ir sudažnėjusios abejonės mus imtų gundyti užuomaršai ir neryžtingumui, mes TURIME tikėti laisva ateities Lietuva, gal ne mažiau šiandien kaip krikščionis tiki amžinuoju gyvenimu. Nebuvo dar pasaulyje atsitikimo, kad neteisingumas laimėtų. Neteisybė tik bando žmones. Tiesa laimėjo ir lai-

Jurgaičių piliakalnis netoli Šiaulių

mės, nes tokia yra Visagalio valia, kuriai lenkiasi ir žmogus, ir pavasarį nužydėjusi gėlytė.

Sąžiningai tas pareigas atlikdami, mes galėsime jaustis laimingi laisvuose kraštuose ir kada nors, su sitikę su iš nelaisvės grįžusiais, ramiai galėsime jiems pasakyti "Aš padariau viską, ką galėjau".

Nemunas

Seneli, sveikas! Amžių amžiais
nuo Pinsko tvikstančių balų
pro Punios kalną susimąstęs
banguoji, vengdamas salų!
Dievuliau mielas! Nuo anos
pirmos praamžiuose dienos
kai, versmių girdomas gausiai,
čia slėniais tarp kalnų rausei
vargingą vagą pirmutinę,
ko iki šiol nėsi girdėjęs?

Ir ko nematęs, neminėjęs
per amžių eigą nuolatinę?
Kokių kalbų, tarmių, tautų
iš bočių lopšio, iš rytų,
pro tavo vandenis neslinko?
Seniai nutilo jų gandai;
jei kur išliko gal vardai,
tai be prasmės, be savininko!..

Maironis

Nemuno reginys nuo Rambynų kalno

Nuo 1949 m. skautų ir jaunimo veikloje aktyviai besireiškiantiems Clevelando skautams, gimnazijos baigimo proga, Clevelando skautų steigėjas ir buv. pirmasis vadovas, 1960 m. gegužės 29 d. surengė vaišes, kuriose dalyvavo gimnaziją baigusieji skautai ir jų tėvai bei bičiuliai. Nuotraukoje iš kairės dešinėn - sk. Petras Stungys, St. Jurgaitis, M. Titienė, D. Jurgaitienė, P. Titas, sk. Romas Misiūnas, K. A. Žygas, sk. P. K. Žygas, O. Žygienė ir V. Stankauskas.

Nuotr. V. Kizlaičio

BESIVAINIKUOJANTYSIS

ALFA SUŠINSKAS

Turbūt, niekas tiek nesuardo draugysčių, gerų savitarpio santykių, kiek garbės svaigulys: tas perdėtasis garbės troškimas bei jos siekimas įvairiais būdais ir įvairiomis priemonėmis, nepaisant jokio garbingumo, net nesilaikant nė jokio teisingumo.

Kiekvienas garbėtroška tik sau tegyvena ir tik savęs težiūri, neatsižvelgdamas į tuos, su kuriais jis turi bendrauti ir kurių draugystėje jis dirba.

Trokštantis garbės visada laiko save visko centru: visi ir viskas turi tik apie jį sukintis bei šokti pagal jo grojamą muziką. Savo nuomonę jis laiko neklaidingiausia, o jo elgesys esąs tinkamiausias ir nekritikuotinas. Jis visada tik save tevainikuoja.

Kitą žmogų pažeminęs, įžeidęs ir pats būdamas kaltas, jis neatsiprašo įžeistojo, bet dargi laukia, kad anas kaltu prisipažintų ir dar jį atsiprašytų.

Garbės svaigulio apimtas visur kaišioja savo riestą nosį – kur reikia ir nereikia. Jis įžuliai imasi spręsti dalykus, kurių neišmano ir niekaip negali pakęsti priešingos kito nuomonės. Jis niekuomet nėra patenkintas tuo, kas kito asmens yra padaryta, o į savo, kad ir menkiausia, darbėlį jis žiūri lyg į kokį stebuklą. Visur ir visada jis siekia augščiausio garbės poaugščio, nors ten jis ir visai netiktų. Jis trokšta, kad ir nežymiausias jo patarnavimas kitų būtų laikomas reikšmingu ir vertingu. Jis veikia organizacijose ne idealų ir ne pasiaukojimo dvasios traukiamas, o dėl savo asmens reklamos: jis dirba ne organizacijos ar visuomenės gerovei, bet kad išgarsėtų.

Pagaliau garbėtroška labai susierzina ir net nusimena, jei nesulaukia trokštamosios garbės ar pagyrimo: jam tada viskas atrodo juodomis spalvomis – tuščia, neprasminga ir nenaudinga.

Ir, vis dėlto, garbėtroška dažniausiai nepasiekia pastovios ir tikros garbės... Mat, jis pamiršta pagrindinį nuostatą garbės psichologijoje: garbė traukiasi nuo tų, kurie jos jieško, ir ji bėga paskui tuos, kurie jos vengia ir netrokšta...

Tikros garbės susilaukia žmogus tik iš savo gerųjų, nesavanaudiškųjų darbų. Pasiaukojimas kitiems, pareigingumas, Dievo ir artimo meilė, nuoširdumas ir sveikas protingas nusižeminimas apvainikuoja žmogų neįsustingusia garbe, kurios neįsustingia aptemdyti nė jo priešai.

Garbėtroška nesulaukia patvarios garbės dar ir dėl to, kad žmonės nemėgsta ir nemylti tokių, kurie patys sau garbės teįješko ir tik sau tegyvena. Tokie neretai būna ir pajuokos daiktų kitų akyse.

Kiekvienas garbėtroška paprastai esti kenksmingas žmogysta ir juo negalima pasitikėti: jis vadovaujasi ne protu, ne sąžine ir ne garbingumu, o akla garbės aistra; jis yra nepastovus savo sprendimais, ir bet kuriuo metu jis gali bet ką iškeisti į siekiamąją garbę.

Garbėtroška dažnai sugriauna tai, ką jis stato ir kuria. Jis atšaldo šiltus ir bičiuliškus santykius su

Yra tikrai vienas nekeičiamas tikslas visuose amatuose ir darbuose - tarnauti žmonijai. O. S. Marden

Puikybė smulkesnius asmenis greičiau apima, kaip didesnius, lygiai kaip gaisras greičiau pagauna šiaudais dengtas trobeles kaip rūmus. S. Chamfort

Įdomu ir linksma prie lau-
želio. Bradfordas, Anglija.

kitais žmonėmis – jis būna lyg ledas, saulės šilimon išneštas: pats tirpsta, nyksta ir aplinką šaldo. Jis ne traukia į save kito žmogaus, bet stumia nuo savęs: jis – aštrus dyglys, kitus duriąs. Tačiau dyglys ne tik kitus sukruvina, bet ir pats nuo to nukencia: atbunka ir net nulūžta...

Garbėtroška, pasipūtęs puikuolis, yra nepasotinamas padaras, ir jam niekada nėra gana garbės: juo daugiau jis jos pasiekia (tegu ir laikinai), juo dar daugiau jos trokšta.

Išsigydyti iš šios kvailos bei negarbingos dvasinės ligos garbėtroškai tinkamiausi vaistai tėra šie šventieji Išganytojo žodžiai:

– Kiekvienas, kuris save augština, bus pažemintas (Luko 18, 14).

Pradėjęs gyventi šių žodžių dvasia, garbėtroška atsipeikės ir supras savo elgesio tuštybę. Jam tada atsivers nuolankios širdies kelias, kuris iš tikrųjų veda į tikrąją ir nenykstantąją garbę.

Stovyklauti kartu

(Diskusinis straipsnis)

Iškeltame Vienišo Vanago straipsnyje "Kaip Stovyklauti?" (š. m. "Sk. A." nr. 4) kyla mintis, ar tikrai mes einame tikroju keliu skautybėje.

Nesijaučiu kvalifikuotas paneigti ar pritarti jo iškeitim idėjom. Esu kurį laiką dirbęs su kitų asociacijų skautais Australijoje. Čia norėčiau atkreipti skaitytojų dėmesį, kad jų skautininkai labai pageidautų įvesti bendrą stovyklavimą.

Kodėl jie to nepadaro? Pirmiausia turime susipažinti su jų vienetų bei pačios organizacijos struktūra. Nors mes visi vadovaujamės B. P. idėjomis ir pamokymais, bet Australijos skautų gerovė priklauso nuo tėvų ir rėmėjų komitetų. Šie komitetai daugumoje yra religinio pobūdžio, ir, kaip žinome, išsirutulioję iš anglikonų tikybos, kuri turi puritoniš-

ką atspalvį. Daugumoje šie komitetai vadovaujasi moraliniais įsitikinimais ir labai dažnai net savo šešėlyje mato tykojančią blygbę. Be to, reikia pripažinti, jie labai vertina savo tradicijas. Moralinio klausimo pusė lietuvių skautų - čių čia neliečia.

Mūsų skautų vadovybė šiaudien turi dvigubą uždavinį – ne tik mokyti jaunimą skautybės, bet kartu duoti progos susipažinti su lietuviškais papročiais ir tradicijom. Praktika parodė, kad varžybose su kitataučiais mūsų skautai praneša viskuo. Reiškia, mūsų vadovai eina tikroju keliu, auklėdami jaunimą.

Klausimas, ar sesės pajėgtų pravesti stovyklą pačios vienos miške? Tas yra įrodyta jau daug kartų. Bet ar berniukai pajėgtų parodyti savo veržlumą varžybose be sesių plojimų, tai abejotina? Mano manymu mišrus stovyklavimas yra davęs gerų rezultatų ir ateityje net iškylos turėtų būti organizuojamos toj pačioj dvasioj. Kas gali sukelti riteriškuo jausmą skauto dvasioj daugiau, jei ne iš prigimties švelni sesė lietuvaitė?

Dabartinis stovyklavimo būdas, galima būtų pavadinti – tai tautinis idėjų investavimas į mūsų jaunimą, kuris ateityj duotų aukštus dividendus.

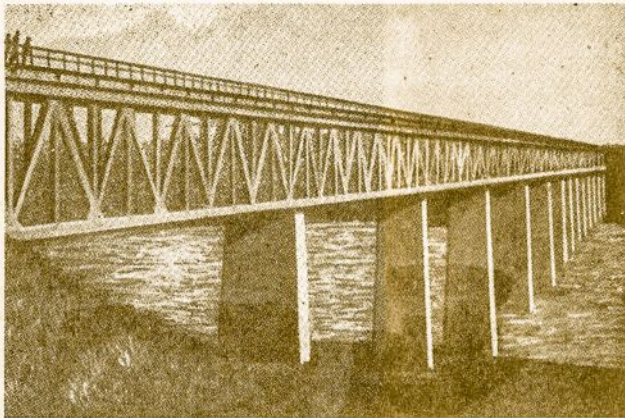
Baigdamas norėčiau pritaikyti šiuos žodžius, būtent – pergales ir pralaimėjimus istorija tik pamini, o smulkiai kartoja tik patį kovos vedimą.

VYTAUTAS TREČIOKAS
Tėviškės Vietininkijos Hardforde
Jaunesniųjų sk. Globėjas

AŠ NEGALEJAU MYLĖTI ARTIMO

Stovėjau atsišliejęs į žalią geležinkelio tvorelę. Seno kaštano šešėlis mane gaivino, ir aš žiūrėjau į kaštaną, mirguliuojantį birželio orą ir degutuotus vagonų ratus. Man atrodė, kad vagono ratas dabar yra visas pasaulis. Kai jis ims palengva riedėti, nutols viskas viskas. Aš nebeturėjau nei jėgų, nei drąsos prieiti arčiau prie vagono, palei kurį saulėje žybėjo aštrus svetimo kareivio durtuvas. Už raudonai nudažytų vagono sienų buvo ji su savo senais tėveliais. Juos išveža kažkur. Žodis "kažkur" dabar greičiau reiškė mirtį, negu gyvenimą. Stovėjau, kaip prie kapo duobės, tame kaštano šešėlyje. Siauros kareivio akys, tarsi jo paties durklu perpiautos,

Lydavėnų geležinkelio tiltas per Dubysą

šmaikščiojo šen bei ten. Buvau pasiryžęs eiti kartu su ja. Bet, kai ji ištiesė ranką, aš likau stovėti, o juos nustūmė sunki šautuvo buožė. Tada aš pasitraukiau prie tvorelės, bejėgis ir piktas. Vagono durys jau buvo uždarytos, ir aš nebegalvojau apie meilę žmogui. Mane apėmė didi neapykanta. Šitas svetimas kareivis yra taip pat tavo artimas. Tu turi jį taip pat mylėti, nors jis, savo durtuvą išaštrinęs, tuoj lips į vagono bokštelį ir veš tavo sesę mirčiai. Ne, šito iš manęs niekas negali reikalauti! Vos susilaikiau šito nesušukęs visam miestui, visam pasauliui. Šito artimo aš nemyliu. Aš nekenčiu. Ir kaip gera šią valandą nekęsti. Rodos, tuo lengvinu vagonu uždarytųjų kančias, rodos, jiems tiesiu ranką ir padedu.

Kažkas, girdėjau, prašė vandens. Duslus balsas prasiveržė pro spygliuotomis vielomis užregztą siaurą vagono langelį. O vagono ratai palengva ėmė judėti. Kareivis lipo į bokštelį. Aš nebespėjau nubėgti kur nors ir vandens atnešti. Aš trypiau vietoje, nebežinodamas, kas su manimi darosi. Pakėlęs ranką, mosikavau, bet manęs niekas nebematė. Šmėkščiojo vagonas po vagono, dundėjo ratai, perone raudodo pasilikę, šūkavo pikti kareiviai, varė visus namo. Paskutiniojo vagono galas ėmė siaurėti, kol tašku pavirto ir visai pranyko. Tik traukinio dūmų juodas debesėlis pakibo mėlyname danguje.

Sunkias kojas vilkau namo. Ar aš esu geresnis už ją ir už visus tuos, kurie dabar ten vežami ir tik la-

šo vandens tetrokšta? Kodėl aš pasilikau? Kodėl aš buvau bailys ir nerangus? Eiti kartu visur žadėjom, gyventi kartu, mirti kartu. Mane sekė juodų minčių debesėlis, mano ausyse spengė "Vandens", mano akyse stovėjo kareivio durtuvas ir degutuotas vagono ratas. Žinojau, kad tas kareivis dabar sau ramiai sėdi bokštelyje ir dairosi po mūsų tėviškių laukus. Jam čia viskas svetima, nemiela. Jis grįžta namo, jis vežasi nekaltų žmonių grobį. Išvaizdavau galimybę, kad kareivis iškrenta paslydęs iš bokštelio, ir vagono ratai jį sutraiško. Net šyptelėjau, apie tai pagalvojęs. Kaip būtų gera, jei tai atsitiktų...

Staiga mano šypsena dingo. Mane sulaiškė senas medinis kryžius, gal prieš kokį šimtą metų pastatytas, anais baudžiatvės laikais. Daug kartų aš palei jį eidavau, bet nė vieną kartą jis manęs taip nesulaukė, kaip dabar. Prie kryžiaus prikalta Kančia jau beveik byrėjo. Nebebuvo nei ryškumo, nei linijų. Vienas tik Nukryžiuotojo veidas buvo gambiai išpauštytas ir išlaikęs savo išraišką. Ir, rodos, dabar krukėto medinės Dievulio lūpos, man sakydamos: "Aš šičia numiriau, nes visus vienodai mylėjau... Aš būčiau galėjęs pasišaukti šimtus legionų angelų, kai troškau... Aš vykdžiau savo Tėvo valią..."

Vakaruose kilo juodi debesys. Toli sudundėjo griautinis. Po senu ažuolu atsisėdęs ilgai žiūrėjau į gintarinį kryželį, kurį dar užvakar man buvo padovanojusi išvežtoji sesė...

VIENIŠAS VANAGAS

KADA SUGRĮŠIM?

V. ŠIMAITIS

Į lizdą grįžta paukščiai,
žuvelės — į gelmes.
Gimtų laukų ramybėn
kada sugrįšim mes?

Drugelis pievos žiede
suglaudžia sparnelius.
Kada gi mes sugrįšim
į savo namelius?..

Puoton bitelė skrenda
ir grįžta avilin,
o mums tik skausmas grįžta
pasilgusion širdin...

PO "SVETIMUS MIŠKUS" PAVAIKŠČIOJUS

Visai atsitiktinai pateko į rankas išoriniai kukli knygelė su neperdaug pavykusių viršeliu: "Svetimi Miškai". Tai yra Liet. Skaučių Seserijos Čikagos "Aušros Vartų" tunto dešimties metų sukakčiai paminėti leidinėlis. Bet jį pavarčius ir susipažinus su jo turiniu tuoj matyti, kad jo sumanytojai, redaktoriai ir leidėjai (atrodo ne vienos sesės) turėjo mintį ne tik "pasirodyti" ką per 10 metų nuveikė, bet ir pasitarnauti skautiškajai šeimai vienoje labai svarbioje srityje — stovyklavime.

Leidiny (79 pusl.) turi dvi dali. Pirmoje suglaustai duodama "Aušros Vartų" tunto istorija, kur peržvelgiama dešimties metų nueitas kelias. Čia suminėta daugybė vardų, o veikla pailiustruota dar ir nuotraukomis. Vyr. sktn. kun. J. Vaišnys, SJ apibūdina tunto religinį gyvenimą, o dabartinė tuntininkė sktn. J. Bobinienė duoda paskutinių vienerių metų veiklos vaizdą.

Siaip jau, atskirai paėmus, atrodo, kad vieno tunto nuveiktieji darbai negali būti labai dideli ir reikšmingi. Bet kada jie sukraunami į dešimtmečio laikotarpį, tenka tik stebėtis, kiek daug gali nuveikti vienas veiklus tuntas. "Aušros Vartų" tunto darbuotė gali būti pavyzdys ir paskatinimas tiems ir toms, kurie kartais nežino ką veikti ir iš anksto sprendžia, kad vistiek nieko gero nebus galima padaryti.

Kaip iš "Aušros Vartų" tunto veiklos aprašymo matyti, tunto sesės ir vadovės užsiėmė ne vien tik savo narių lavinimu, bet ir visuomenine veikla, kiek joje galima "skautiškai" pasikeikti: jos šoko tautinius šokius įvairiuose rengimuose ir pasirodymuose kitataučiams, rengė parodėles, kalbėjo per radiją, ruošė menines programas, organizavo vargšų šelpimą Vokietijoje, siuntė pagalbos į Lietuvą ir Sibirą, lankė vargšus savo aplinkoje ir kit., o vidaus gyvenime: kursai, šventės, stovyklos, laužai.

Per 10 metų tuntas keitėsi. Vienos sesės išėjo aukštųjų mokslų siekti, kitos sukūrė šeimas, keitėsi

ir vadovės (ir tai gana dažnai), bet tuntas išliko tas pats, su ta pačia veikla, su savo tautišku veidu, o nariais vis augo, išleisdamas naujas atžalas. Dabar jis turi apie pusantro šimto skaučių bei vadovių ir jau... savo istoriją.

Antroje leidinio dalyje duodama labai praktiškų žinių apie lietuvišką skautišką stovyklavimą. Tos žinios imtos iš sktn. dr. K. Avižonio 1933 m. išleistos knygos "Kaip Stovyklauti". Nors tai taikyta Lietuvos skautams, bet su mažomis išimtimis tinka ir šių dienų lietuviams skautams, kurie visada pasižymėjo kaip pavyzdingi stovyklautojai. Gražiai originalaus ir tikrai skautiško stovyklavimo tradicijai palaikyti labai pasitarnaus "Svetimi Miškai". Knygelė galėjo būti pavadinta "Savi Miškai", nes kur lietuviai skautai stovyklauja, ten ir svetimas miškas pasidaro savu.

Yra svarbu skautams stovyklauti, bet dar svarbiau gerai stovyklauti. Bet kaip? Gero stovyklavimo pasisekimas priklauso nuo gero pasirėngimo, gero plano įvykdymo ir gražaus likvidavimo. Todėl leidinėlis ir pamoko, kaip stovyklavimui pasiruošti, kaip ir ką veikti stovyklaujant ir kaip gražiai stovyklą likviduoti. Taip, ir likviduoti, nes ne kartą pasitaiko, kad gražų stovyklavimą sugadina jo pabaiga, po kurios stovyklavietė atrodo, lyg karo laukas po mūšio.

Ši antroji dalis gausi piešiniais ir braižiniais, kurie labai padeda suprasti aiškinamąjį dalyką. Gausu taip pat ir skautiškų žaidimų, kurie ir lavina ir linksmina.

Be abejonės, ruošiantis į stovyklą, kiekvieno skauto stovykliniame inventoriuje bus ir "Svetimi Miškai", nepavaduojamas stovyklautojams vadovas ir patarėjas. Kas jais naudosis, bus dėkingas Čikagos "Aušros Vartų" tuntui už gerą darbą visos Sąjungos pažangai, o ypačiai stovyklavimo geresniam pasisekimui.

Vyr. sktn. J. VAIŠNORA, MIC

Aušros Vartų tunto naujos vėliavos. Kalba tuntininkė s. J. Bobinienė Nuotr. L. Knopfmilero

Sesės išdykėlės

Gegučių skiltis draugovėje nebuvo pirmaujanti ir, kai kartais reikėdavo stoti į skilčių varžybas, skiltininkė visas viltis dėjo tik į Ramutę, nes tai buvo tikrai stropi, nuoširdi ir atvirakalbė skautė. Bet ji nebuvo, angliškai tariant, tokia „smart“, kaip kitos skilties skautės. Todėl kai kurios jų sakydavo, kad Ramutės vardas atitinka jos būdai ir net išvaizdai. Tačiau Ramutė buvo jautri ir visas tas draugių pastabas giliai sau dėjo į širdį, o jos veideliai dažnai užkaisdavo. Tuo tarpu skilties draugės tik prunkšdavo ir kartais surasdavo ir kitokių išsireiškimų Ramutės adresu. Nebuvo tai labai pikti bei užgauną išsireiškimai, bet Ramutei buvo jie nemalonūs. Tačiau ji niekad į tai neatsakydavo, o draugės, gal norėdamos, kad ji atsikirstų, ar dėlto, kad ką nors kalbėtų, vis rasdavo naujų Ramutės apibūdinimų. Tiesa, jos niekad tatau nedarydavo skiltininkės akyse. Ji, žinoma, tuoj sudraustų smarkuoles, bet kadangi Ramutė tylėjo, skiltininkė apie šį netinkamą savo skaučių elgesį nieko nežinojo.

Linksmos sąskrydžio dalyvės

Vieną šeštadienio popietę, iš anksto įspėtos, Gegutės išvyko į toimesnį miesto parką paįškylauti. Atlikusios skirtus uždavinius ir žaidimus, skautės susėdo žalioje pievutėje ir manė, kad tai bus poilsio valandėlė, bet skiltininkė tuoj pasakė:

— Duosiu kiekvienai darbą — reikės per 30 min. atsakyti į eilę klausimų. Tai bus lyg įgytų žinių patikrinimas. Klausimai kiekvienai ne vienodai formuluoti, nors esmė juose ta pati. Todėl darbas yra daugiau individualus. Neprašykite viena kitos talkos. Toji, kuri atsakys teisingai į visus klausimus arba jos teisingų atsakymų procentas bus nemažesnis kaip 80, laimės dovaną — ateinančių metų „Skautų Aido“ prenumeratą... Beje, jei bus kelios pasiekusios vienodų rezultatų, dėl dovanų man teks tartis su draugininke. Dabar — 10 minučių pertrauka...

Ramutė liko sėdėti toje pačioje vietoje, o visos kitos skautės nubėgo toliau ir, susimetusios į krūvą, tarpusavyje apie kažką šnibždėjo — tarės.

Seserijos VS v.s. L. Čepienė kalba Atlanto Rajono vyr. skaučių sąskrydyje.

Pertrauka baigėsi. Skiltininkė išdalino klausimų lapus ir liepė kiekvienai, kiek toliau atsitolinus, pradėti darbą. Pagaliau ji dar pridūrė:

— Aš einu pasivaikščioti. Tikiu, kad dirbsit sąžiningai. Grįšiu 5-kias minutes prieš darbo pabaigą. Ramutė sparčiai dirbo ir atrodė, kad viskas ejo sklandžiai. Ji net nepastebėjo, kai šalia atsirado Aldutė ir tuoj pasakė:

— Ne klausimai man rūpi. Aš tik noriu pasakyti, kad tu blogai atrodai. Gal sergi?

Ramutė atsakė, kad jaučias gerai ir vėl toliau uoliai dirbo. Bet netrukus prie jos stovėjo Juzė. Ir ši taip pat pareiškė susirūpinimą, kad Ramutė blogai atrodanti. Ramutė tik pečiais patraukė ir toliau stengėsi dirbti, bet pašalinės mintys jau lindo galvon. „Kas čia dabar? Nejaugi aš tikrai blogai atrodau, kad jos taip susirūpinusios?“ Kai vėl pakėlė galvą, šalia buvo Audronė ir susirūpinusiu veidu tvirtino tą patį, kaip ir pirmosios. Ramutei pasidarė šalta, ir ją apėmė silpnumas. „Nežinau“ — atsakė ir sukaupti jėgas bandė užbaigti darbą. Bet pagaliau prie jos pribėgo Laimutė ir tiesiog sušuko:

— Ramute, tu sergi! Tokia išbalusi...

Sąskrydžio dalyvės su Seserijos VS

Sąskrydžio vadovai pasitaria

Tegyvuoja nauja skiltininkė. Vokietija.
Nuotr. H. Motgabienės

Tuo tarpu sugrįžo skiltininkė, ir Ramutės niekas jau netrukdė, bet ji jau menkai tedirbo. Tik pasilenkusi žiūrėjo į klausimų lapą ir jai atrodė, kad raidės tik šokinėja, tik sukas. Skiltininkė ėmė rinkti lapus, nes laikas jau buvo pasibaigęs. Paėmusi Ramutės lapą, skiltininkė pamatė, kad kažkas su ja netvarkoj. Ramutė atrodė visai pasyvi. Skiltininkė patikrino jos pulsą ir visoms tarė:

– Išskylą nutrauksime. Ramutė susirgo. Žiūrėkit sesės, ar neateina autobusas. Vykit namo, o aš Ramutę palydėsiu.

Kai po kiek laiko Ramutė persėdo į kitą autobusą, kuris ėjo jos namų link, visos sesės atrodė lyg ne savos ir išsigandusios. Skiltininkė tuoj ėmė klausinėti Ramutę, kas buvo atsitikę. Ramutė ne iš karto atsakė. Tik skiltininkei prispyrus pagaliau prisipažino, kad visos sesės primygtinai jai sakė, jog ji blogai atrodanti ir gal serganti.

Skiltininkė, ilgai negalvojos, sumojo, kad sesės, Ramutei pavydėdamos, norėjo, kad ji nelaimėtų skirtos dovanos. Todėl stengėsi įtikinti, kad ji serganti.

– Neklausyk tu jų! Tu visai nesergi ir atrodai, kaip paprastai. Duok patikrinsiu dar tavo pulsą... Nieko viskas bus gerai, – ramino skiltininkė.

– Dabar jau geriau jaučiuosiu ir silpnumas praėjo, – kalbėjo Ramutė.

– Palauk, Ramute, mes tas išdykėles sutvarkysim. Mamytei nieko nesakyk.

Grįžusios namo, mamos nerado. Matyt, buvo pas kaimynę nuėjusi. Skiltininkė liepė Ramutei visiškai nurimti ir nieko apie tai negalvoti, o nuėjus į virtuvę pasigaminti ir išgerti kavos puoduką.

– Vėliau tu pavartyk žurnalus, o aš peržiūrėsiu jūsų darbus, – dar pridėjo skiltininkė. Ramutė juto, kad nuotaika pagerėjo ir įprasta savijauta sugrįžo.

Netrukus, kažkas skambino prie durų. Skiltininkė liepė Ramutei eiti į miegamąjį, o pati atidarė duris. Verandoj stovėjo visos keturios sesės ir atrodė nusigandusios ir ne savos. Išvydusios rimtą skiltininkės veidą, veik vienu balsu sušuko:

– Ar su Ramute tikrai kas negera...?

– Taip! Ir jūs užtai esat atsakingos.

– Tai Aildutės "išsmislas", – jau ašarodama kukčiojo Juzė.

– Mes nieko pikto nemanėm, tik pajuokauti norėjom, – teisinosi Aildutė ir Audronė.

– Negalima juokauti iš rimtų dalykų. Aš įžiūriu, kad čia būta piktos valios.

– Ne, ne! Mes labai gailimės. Atsiprašome... Kur dabar yra Ramutė?

Skiltininkei greitai nieko neatsakant, atsidarė durys ir pasirodžiusi Ramutė tarė:

– Aš čia sesės...

– Aš tau liepiu būti miegamajame.

– Kad man labai gaila sesių. Jos atėjo manęs ap-lankyti... Neašarok Juzyte. Aš visai sveika...

– Tuoj atsiprašykite visos... Ramutė. Kad man daugiau tokių pokštų nebūtų... O dovanos vistiek nelaimėjot. Ramutės darbas, nors ir nebaigtas, geriausias.

s. L. E-tas

VIENOS GIRIOS PASAKA

Kažin kurioj valstybėj kažin kas sumanė užauginti didžiulėj tuščioj vietoj giria. Tas darbas buvo pavestas jaunam girininkui, labai prityrusiam žmogui. Girininkas apžiūrėjo žemę, nubraižė planą, pažymėjo, kurioj vietoj koki medžiai turi augti, ir apskaičiavo, kiek toji giria pelno turi duoti. Paskui prasidėjo sėjimas ir sodinimas. Keliose vietose įtaisė daigynus sėkloms daiginti. Visą žemę surėžė į rėžius ir padirbo lyses. Vežimais vežė jaunus medelius iš dvarininko daigyno, kitus iš artimos girios. Viską suvežė, sunesė, susodino į paskirtas vietas ir paskui laistė vandeniu.

Reikia pasakyti, kad jaunas girininkas išrinko kiekvienai medžių rūšiai tokias vietas, kokias jie labiausiai mėgsta: pušelėms jis paskyrė smėlio kalvą; ažuolams ir klevams - geras derlingas vietas; drėgnose žemose vietose jis pasodino uosius ir alksnius, o molynešė - eglės ir beržus.

Jaunutė "nauja giria" atrodė kaip sodas. Joje buvo gryna ir švaru. Kas nereikalinga, buvo tuoj pašalinama. Net mažiausius lazdynų, eglių, laukinių aviečių krūmokšnius tuoj iškirsdavo ir išgrėbtydavo ligi paskutinės šakelės.

Visi džiaugėsi nauja girele: džiaugėsi praeiviai, džiaugėsi tos vietos šeimininkas ir labiausiai džiaugėsi jaunas girininkas, kurio rūpesčiu viskas buvo padaryta.

* * *

Bet ne taip galvojo girių Karalius, vyriausias valdovas - žaliosios karalystės viešpats.

Jis sėdėjo soste. Sostas buvo atremtas į galingo šimtamečio ažuolo šakas. Jo barzda ilga, žilų samanų priaugusi, kabėjo iki pat žemės. Iš abiejų sosto pusių tuėjo du dideli apuokai.

Iš pradžių girios valdovas maloniai žiūrėjo į naujos girios sodinimą, bet kai pradėjo rasti taisyklingų ke-

turkampių medžių eilių, kai pamatė, kad vienoj vietoj sodina tik vienas pušis, kitoj - vienus ažuolus, trečioj vienas tik eglės ir t.t., - jo kakta pradėjo niuktis. O kai sužinojo, kad sargai žiūri, idant naujoj girioj niekad nebūtų pašalinių medžių, girios Karalius suraukė kaktą ir pakratė barzdą taip, jog iš jos žilų samanų lietus papliūpo. Paskui jis liepė savo apuokams aplėkti visą giria ir surinkti prie sosto seniūnus, visų medžių ir paukščių atstovus.

Joninių naktį aplink valdovo sostą susirinko seniausi ažuolai, klevai, uosiai, epušės, eglės ir kiti. Sustojus medžiams į savo vietas, pradėjo lėkti strazdai, bukasnapiai, kėkštai, sniegenos, dagiliai, kikiliai ir įvairūs kiti paukščiai. Kai visi nurimo, valdovas tarė:

- Kur dingo mano girios grožybė?

Jo žodžiai nuaidėjo medžių viršūnėmis, net epušės lapai sudrebėjo.

- Žmonės braižo žemę, - kalbėjo valdovas, - languoja ją kaip savo audeklą. Viskas jų noru turi augti tiesiomis linijomis. O aš nekenčiu tų tiesiųjų linijų - jose nėra grožio! Pažvelkime į jūsų jaunimą, tiesiomis linijomis susodintą; ten liūdnas, amžinas atsiskyrimas nuo dragių ir bičiulių... Kas aprūpinote savo sėklas sparnais ir pūkeliais, leiskite į orą; tegu lekia ir teapsigyvena, kur joms patinka. Ir jūs, paukščiai, kuriems tinka vaisiai, leiskite juos ir nešikite sėklas į visas šalis. Tikiu, kad jūs mane supratote! Eikite ir savo darbą dirbkite.

* * *

Dar nesusprogo erškėčiai, ir tuoj leidosi į kelionę išnokusių sėklų balsvi debesėliai. Jie sklandžiai skriejo ties nauja giria ir žiūrinėjo sau tinkamos vietos. Žilvičių ir tuopų sėklos nusileido į drėgnas žemumas, tarp uosių. Jų čia prilėkė tiek daug, jog visa žemė apsiklojo

baltais pūkeliais. Epušių sėklos patraukė prie ažuolėlių. Dar nepasibaigus vasarai, pasirengė į kelionę ir linksmų berželių sėklos. Daugybė jų lėkė ir sukosi ties nauja giria. Rudenį išmoko lakioti klevų ir uosių sėklos.

Žiemai atėjus, viskas aprimo. Bet vos tik ėmė šildyti pirmieji pavasario saulės spinduliai, tuoj alksniai ėmė skleisti savo sriegoles (žirginius) ir mesti iš jų savo smulkias sėklas. Tuo pat metu prasiskleidė tūkstančiai pušų ir eglių kankorėžių. Daugumas jų nuskriejo vėjo pučiamos į naująją girią.

Taip pat veiklūs buvo ir paukščiai: strazdai, sniegenos, bukasnapiai ir kiti - privilkę į naująją girią šermukšnių, ievų, putinų, šalteksnių, uogų, volungės, var-

nėnai ir strazdai buvo net toki akiplėšos, jog į naująją girią vilko visų skaniausias vyšniais iš paties girininko sodo. Prispringę sultingo minkštimo, jie mėtė kaulėlius žemėn. Lazdynų prisėjo daugelyje vietų mažutė voveraitė. Bet kas atnešė agrastų uogų ir pasėjo išilgai kelio - to lig šiol niekas nežino.

Girininkas kažin kur išvažiavo. Praslinko dešimtis metų. Priaugo naujojoj girioj įvairiausių medžių, ir visos eilės susimaišė, susiliejo.

Žaliosios karalystės viešpats kaip ir seniau sėdėjo savo soste, senam ažuole, bet jau nesiraukė, tik patenkintas šypsojosi, gėrėdamasis gražiais, įvairiai maišytais medžių plotais.

Rašome patys

MOTINOS DIENA DETROITE

Antrasis sekmadienis gražiausio metų gegužės mėnesio, kada visa gamta pasipuošia žaliu rūbu ir žiedais, skiriamas pagerbti gyvoms ir mirusioms mamytėms. Tą dieną daromi minėjimai ir pagerbimai.

Detroite jau eilė metų Motinos Dienos minėjimo meninę programos dalį atlieka jaunimas.

Siemet prieš meninę dalį buvo p. A. Astašaičio įdomi paskaita apie lietuvę Motiną.

Mūsų Žirgų skiltis, vadovaujama energingo globėjo skautininko Algirdo Vaitiekaičio paruošė vaizdelį "Tau Motule!" Maršo žingsniu įžygiavę scenon, šūkiu pasveikinom mamytes: "Mūsų mintys, mūsų žodžiai ir darbai šiandien skirti Tau Motule, Tau vienai." Paskui persigrupavę, pastatėm piramydę - M a m a.

Pasigirdo smuiku ir pianinu Brahmsio gražioji lopšinė. Nuskambėjus pirmiesiems garsams, išėjęs priekin "Žirgas" ėmė deklamuoti lietuvės motinos sveitimame krašte, auginančios kūdikį, Lopšinę:

*"Užmik, užmik saldžiai
Mažutėli brangus,
Ir sapnuok tu dabar
Tėviškelės laukus..."*

Nuskambėjus lopšinei, kitas "Žirgas" paskaitė laišką savo mamytei, kuriame jis nuoširdžiai dėkoja, kad mamytė užaugino jį lietuviu. Po to sekė sveikinimai savo mamytei, mamytėms dalyvaujančioms minėjime ir likusioms Lietuvoje. Mirusios mamytės pagerbtos susikaupimu. Vėl maršo žingsniu nuėję nuo scenos pasklidom salėj kiekvienas savo mamytei įteikti po keletą gėlelių.

Po "Žirgų" Gabijos tunto skautės labai gražiai pašoko tautinių šokių pynę.

Pabaigai Detroito mergaičių choras, vadovaujamas Stasio Sližio, padainavo penkias daineles.

SAULIUS KAUNELIS

Dalis Žirgų pastatytos piramidės. Iš kairės į dešinę: Vytautas Baukys, Arvydas Barčas, viršuj Algis Kaunelis, Kęstutis Brokas, Saulius Kaunelis, viršuj Vytenis Ratnikas, Kęstutis Barčas, Edvardas Telyčėnas, Algis Ratnikas, Arūnas Vaitiekaitis ir Vytautas Rekllys.

SKAUTAI VYČIAI

Skyrių tvarko s. O. Gešventas

TARNAUTI

Skautų-vyčių šūkis "Tarnauti" yra labai gilus, labai prasmingas ir mus daugiau įpareigoja, negu mes tai dažnai sau išaiškiname. Tarnaudami mes ne tik įsitikinimo duoda me, bet ir daug gauna me.

Prieš duodamas skautų-vyčių įžodį, sk. vytis-kandidatas turėtų pilnai žinoti ir suprasti, kokius įsipareigojimus ir džiaugsmus jis pats sau užsideda, kas iš jo laukiama, reikalaujama. Jis turi aiškiai žinoti ir prieš duodamas įžodį su tuo sutikti, kad jo parei-

Atlanto Rajono skiltininkų kursų vadovai .

Nuotr. A. Prancėvičiaus

ga yra nuolat tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui. Reikia skautų-vyčių kandidatą įžodžiui taip paruošti, kad jo įžodis nebebūtų jam vienu iš jo kasdieninių pergyvenimų, o liktų jame gyvu visam jo gyvenimui. Tai gali atlikti skautų-vyčių vadas ar skautas-vytis-tėvūnas, kuris pats yra pilna žodžio prasme savo kasdieniniame gyvenime ištikimas obalsiui — Tarnauti!

Tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui yra aiškus skauto-vyčio kelio nurodymas. Bet tai gali kartais būti viena ar kita kryptimi perdėta ir prarasti savo vertingą, teisingą turinį, tikslą. Lordas Baden-Powell kartą aiškiai pabrėžė, kad tarnauti reiškia pirmoje eilėje tarnauti sau. Tai gal ir skamba labai savanaudiškai, bet iš tikrųjų tai taip nėra. Jei mes nors kiek į tą mintį įsigilinsime, tai mes pamatysime, kad tam kad mes galėtume padėti artimui, kad mes galėtume tobulai tarnauti, mes be abejo turime tai sugebėti, tam pasiruošti. Gerai gyvenimui pasiruošęs skautas-vytis turėtų geriau sugebėti tarnauti kitiems. Geros valios žmogus, kurio žinios yra didesnės, akiratis platesnis, kurio profesinis pasiruošimas yra tvirtesnis, vis sugebės daugiau kitiems padėti, negu asmuo be geresnio pasiruošimo tarnauti.

Tarnyba Dievui, Tėvynei ir artimui bus tikslesnė, prasmingesnė ir duos didesnių vaisių, jei tai didžiai tarnybai skautas-vytis bus tinkamai dvasiiniai ir techniškai pasiruošęs. Geras vyras, ištikimas Lietuvai ir pasiryžęs visur ir visuomet ginti Lietuvos bylą, turi tam turėti pakankamai žinių, turi žinoti kaip tai galima geriausiai atlikti, sugebėti tai taip daryti, kad jis būtų išklaustytas ir suprastas. Savo asmeniškus reikalus sutvarkęs, skautas-vytis be abejo aukščiau minėtą užduotį geriau sugebės atlikti, negu kitas, gal gyvenantis tam tikroje asmeniškoje suirutėje. Kaip koks sportininkas sporto varžyboms, kaip karys ginti savo Tėvynę, taip skautas-vytis turi būti vispusiškai pasiruošęs savo įsipareigojimui — tarnauti!

Zinoma, pasiruošimas gyvenimui ar juo rūpinimasis gali būti perdėtas kita kryptimi, kai asmeniško gerbūvio siekimas, lydymas vien savanaudiškų jausmų ir gal net gobšumo. Tokie reiškiniai su vyčiumu iš viso nieko bendro nebeturi. Tai nėra tarnavimas, pasišventimas skautų-vyčių idealams, o tik tam tikra ambicija žibėti kitų brolių skautų-vyčių darbo įnašo ir tarnybos šviesoje. Tai gali padaryti asmuo, nepažinęs ir nesugebėjęs suprasti džiaugsmo tarnauti kitiems. Toks asmuo pats save labai nuskriaudžia.

Tarnybą Dievui, Tėvynei ir artimui ir tanybą sau, reikia gražiai suderinti — ji yra tikrovėje susirišusi į vieną didį skautų-vyčių TARNAVIMĄ!

s. O. GEŠVENTAS

SKAUTŲ — VYČIŲ VADAS

Iš "Ideas for Rover-Scouts"
sulietuvino

s. v. v. sl. MIRAS CHAINAUSKAS

Skautų-vyčių vadas yra vienas iš sunkiausiai surandamų žmonių skautiškame judėjime. Į šį dalyką skautai-vyčiai turi atkreipti ypatingą dėmesį ir gal save paklausti: ar mes esame paklusnūs savo vadui? Ką mes darome, jeigu kiti jį kritikuoja, jeigu reikals pasviro į blogą pusę?

Worcesterio Nevėžio tunto sk. vyčiai iškyloja.

Nuotr. A. Prancėvičiaus

Vyčių vadas yra žmogus su šeimyniškais ir visuomeniškais įsipareigojimais, todėl jo kritikams mes turime išskirti jo visas gerąsias puses. Mes žinome, kad jis įdeda daug pastangų į skautišką darbą, todėl jeigu kas nors jam nepasiseka, mūsų pareiga yra jam padėti, bet ne jį kritikuoti.

Iš kitos pusės vyčių vadas turi turėti pasitikėjimą savo būrelio narių tarpe. Jis turi būti vyriausias amžiumi, jis yra draugas kiekvieno, neatsižvelgiant į jo amžių, materialinę padėtį ir išsilavinimą. Tik tai savo pavadotojui jį parodo didesnę draugiškumą, nes jie abu turi išspręsti daug neaiškumų, pasitaikančių kasdieniniame gyvenime.

Sueigose vyčių vadas yra taktiškas ir niekuomet nepakelia balso. Jis tyliai seka ginčą, nuolat studijuoja savo vieneto narius, ir būdamas vyriausiu pareiškia savo nuomonę, kuri rimtai pagrįsta, paprastai būna ginčo išvada.

Taip skautų-vyčių vadas studijuoja savo grupės skautus visur ir visada. Jis mato juos sueigose, namuose ir stovykloje. Jis eina į bažnyčią ir tuo duoda

gerą pavyzdį visiems vyčiams ir jų kritikams. Vadas žino, kad gerai pažinęs savo vieneto vyčius, jis įgaus jų pasitikėjimą. Nors jo vienetas, gal būt, nėra vienas iš pavyzdgingiausių, bet jis jį gerai pažinęs ir rodydamas gerą pavyzdį, gali susilaukti gerų veiklos davinų.

Vyčių vadui patartina turėti mažą knygutę, kurioje jis užsirašo asmenišką nuomonę apie savo vieneto narius. Kad geriau pažintų, jis pasikviečia juos į savo namus, vaišინasi su jais ir kalbasi visuomeniniais ir kultūriniais reikalais.

Skautų-vyčių vadų labai trūksta, todėl nauji skautų-vyčių vadai turi būti surasti pačių skautų-vyčių, kad jie galėtų vienetai vadovauti. Lordas Baden-Powell sako, kad skautai labai dažnai susiranda sau tinkamų vadovų. Gyvenimas parodė, kad tinkamiausias vadas yra kilęs iš kitos grupės, draugovės ar tunto. Nauja asmenybė grupėje sudaro sau didesnę autoritetą ir geriau gali atlikti jam pavestas pareigas.

Worcesterio Nevėžio tunto sk. vyčiai. Dešinėje naujasis Atlanto Rajono Vadeiva s. P. Molis.

Nuotr. A. Pranckevičiaus

BROLIŠKI DARBAI

Šių eilučių autoriui pripuolamai teko matyti L. S. B. Vokietijos Rajono Vadeivos s. T. Gailliaus laišką, kuriuo jis dėkoja už piniginę paramą vienam broliui, jau eilę metų renkančiam dovanėles Vokietijos lietuviams skautams Kalėdų bei Velykų švenčių proga.

Laiške širdingai dėkojama už gautą \$10.25 čekį Velykų švenčių proga ir toliau taip rašoma: "Tikimės, kad

šie metai ir mums bus palankūs. Esame pakviesti į Šveicariją ir kiek galėdami ruošiamės šitai kelionei. Gegužės mėnesį dalyvausime tarptautinėje stovykloje, kur susitiksimės su amerikiečių ir vokiečių skautais. Jūsų piniginė parama mums labai padės įgyvendinti mūsų planus ir tinkamai reprezentuoti Lietuvii Skautų Broliją".

Čia minimas aukų rinkėjas mūsų broliams Vokietijoje, konkretus pavyzdys visiems gerojo darbelio atli-

kime, yra jūrų sktn. L. Knopfmileris, L. S. B. Jūrų Skautų Skyriaus vedėjas, gyvenęs Čikagoje. Šias aukas j. s. L. Knopfmileris surenka savo darbovietėje iš dirbančių kartu lietuvių. Pereitų Kalėdų proga buvo surinkta ir lietuviams skautams Vokietijoje pasiūsta \$12.50.

Tebūnie tai pavyzdys tiems, kurie pamiršta rūpintis ne tik artimu, bet ir savo broliu.

Br. J.

Lietuvis - Vokiečių Krepšinio Rinktinės Treneris

Teko patirti, kad s. T. Gaillius, L. S. B. Vokietijos rajono vadeiva ir Vasario 16 gimnazijos mokytojas buvo pakviestas Vokiečių Krepšinio Federacijos paruošti Vokiečių Krepšinio Rinktinę tarptautinėms rungtinėms ir su komanda ilgesnį laiką praleido kelionėse.

Yra be galo malonu, kad veiklus Vasario 16 gimnazijos skautų vadovas tapo taip aukštai įvertintas sporto pasaulyje tarptautinėje plotmėje ir kad greta savo tiesioginių pareigų ir darbų suranda laiko treniruoti vokiečių krepšininkus.

K. Naras

RYŠKIEJI VEIDAI

Clevelande veikia dvi lituanistinės mokyklos, kurių vedėjais yra mūsų skautai.

Šv. Kazimiero Lituanistinės Mokyklos Vedėja yra ps. Mirga Kižienė, taip pat šiuo laiku einanti ASS Clevelando Skyriaus pirmininkės pareigas.

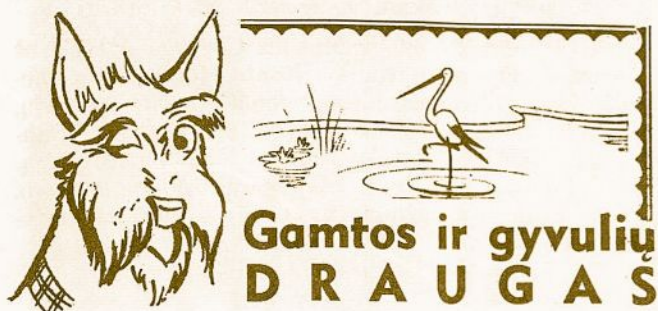
Vyskupo Motiejaus Valančiaus Lituanistinės Mokyklos Vedėjas yra v. s. Pranas Karalius, šiuo metu vadovaujantis Pilėnų skautų tuntui.

Tai gražus labai darbščių žmonių pavyzdys. Garbė skautams. Sesė

DŽIAMBORĖS FONDAS

DF pasiekė šios aukos: s. Augustinas už "White Badge" — 11 dol., ps. P. Molis už "White Badge" — 4 dol., s. A. Treinys už "White Badge" — 15 dol., A. Povilauskas, Hamilton, pagal aukų lapą — 8.80 dol., ps. V. Rušas, Torontas, — 12.50 dol., p. V. Gudelis, London, — 5 dol., Lietuvii Moterų Klubas, Waterbury, Conn., — 10 dol.

Noriu patikslinti Worcesterio tuntininko ps. P. Molio atsiųstą pastabą, ryšium su Brolijos atstovavimu 1957 m. BSA tautinėje džiamborėje. Pasirodo, kad minėtame įvykyje dalyvavo 5 broliai iš Worcester, Mass., ir 3 iš Bostono, įskaitant ir jų vadovą s. M. Manomaitį. Iki šiol visur buvo taja "garbe" linksniuojamas Bostonas, bet, demokratiškai, atstovavimą, darbą, pinigų telkimą, turėtume priskirti daugiau Worcesteriui, negu Bostonui. Iš tikrųjų, pervertęs DF bylas radau, kad Worcesteris tikrai

Skryrių tvarko: A. Dundzila, 2686 N. Casitas,
Altadena, Calif., U. S. A.

MALONŪS SKAITYTOJAI,

Siekiant SKAUTŲ AIDĄ padaryti įdomesniu, įvairesniu, o taip pat ir sistemingesniu, redakcija įveda GAMTOS – GYVULIŲ skyrelį. Čia tilps rašiniai apie gyvūniją ir mus supantį pasaulį.

Visi skaitytojai – sesės ir broliai – yra kviečiami šiame skyrelyje talkininkauti. Jeigu savajame ratelyje užtinkate ką nors įdomesnio, siųskite SKAUTŲ AIDUI, dalinkitės savosiomis žiniomis, savuoju patyrimu su kitais skautais! Šių pastangų redakcija lauks, tikėsis.

GAMTOS – GYVULIŲ skyrelio medžiagą prašome siųsti A. Dundzilai, virš nurodytu adresu. Šiuo būdu dirbant, redakcijos pastangos sklandžiau vystysis.

K R E G Ž D Ė

Nedideli, nepaprastai vikrūs, greit skraidantieji paukščiai (angliškai – swallow), užtinkami tiek Lietuvoje, tiek Amerikoje ir Azijoje, tiek Afrikoje. Lietuvių tautosakoje bei žmonių tarpe yra ypač pagarbiamai minimos ir žmonių mėgiamos.

Į šiaurę nusitęsusiose Amerikos žemyno vietovėse, daugelyje Europos kraštų kregždė yra dažnas vasarinis paukštis: laibu kūnu – apie 5, iki 7 inčų ilgio, smailiais sparnais, skelta uodega ir gan suplotu, tačiau plačiai išsiskeičiančiu snapu. Jas gal lengviausiai atskirti iš greito, su staigiais posūkiais, nardymo ore: šiuo būdu jos medžioja sau maistą – vabzdžius. Ypač prieš lietų, kai vabzdžiai, vabalai arba spiečiasi ar jau būna sutūpę ant žemės, ant

šakų, jos nardo pažeme. Pilksvam debesiui netoli esant ir kregždėm jau pažeme nardant, gali būti tikras, kad greitai lis. Jos ir atsigeria nenutūpę, virš vandens skrisdamos.

Apsigyvena netoli žmonių. Dažnai trobėsių pastogėse iš purvo lizdus susilipdo ("langinių" rūšis), gi "urvinės" kregždės žemėje urvus išsikasa. Prie savųjų gyvenviečių tačiau prisiriša: mat žiemai jos skrenda į šiltesnius kraštus, pav., iš Europos į Afriką ar Indiją; buvo nustatyta, kad kai kurios sekančią pavasarį net į savo pernykščius lizdus sugrįžo! Nuo plėšriųjų paukščių kregždes saugo jų greitis ir vikrumas. Viena jų rūšis, blezdingos, yra pačios vikriausios iš visų. Jos nebijo puldinėti net plėšriuosius paukščius ar gyvulėlius, gi savo riksmu įspėja kitus lėtesnius paukščius apie besiantinantį pavojų. Patelės deda po 4-6 kiaušinius ir per pusmetį išperi po 2 ar 3 vaikų vadas. Ypatingu čiulbėjimu kregždės nepasižymi tačiau čiulba - gieda, ypač patinai.

Mūsų skautuose kregždės vardas nėra svetimas. Dažnai sesių skiltis "Kregždžių" vardą pasirenka. Tautosakoje, žmonių kalbose, pramogose kregždės dažnai minimos yra. Štai – pagarsėjęs tautinis šokis "Blezdingėlė" vaizduoja rudenį į šiltuosius kraštus išskrendančias kregždes, su vasaros gyvenvietė atsiveikiančias. Apie kregždes yra ir priežodžių: anglų kalba sakoma, kad viena kregždė dar nereiškia atėjusio pavasario, gi lietuviškai – "Kregždė pro nosį šauja, audrą pranašauja", "Kregždė į pastogę, laimė į pašonę". Ir lietuvių literatūroje yra veikalų, kur kregždės labai maloniai, idiliškai aprašytos: pasiskaitykite Jurkaus novelę, "Kregždės ant Nukryžiuotojo pečių". Lietuvos sodybose kregždės yra laikomos pagarbiamai. Yra sakoma, kad tuose namuose, kur kregždės lizdą susikrečia, perkūnas neįtrenksias, kad lizdo išdraskymas piktadariui atnešias kokią žiaurią bausmę – namai sudegsias ar pan. Tai nereiškia, kad kregždė

yra idėjęs nepaprastai daug jėgų ir pasišventimo ir dar, pridėjus dalyvių daugumą, turime šį įvykį daugiau priskirti Worcesteriui, negu Bostonui. Todėl ir mano padėka išreikšta to įvykio dalyviams, ryšium su pinigų likučio grąžinimu DF, tegul liečia daugiau gerb. brolius worcesteriečius. DF kitų nuopelnų nenori niekad užskaityti sau ar kam svetimam. Dar kartą dėkui 1957 m. BSA džiamborės dalyviams už auką.

Šių metų vasaros reprezentaciniai įvykiai jau nepertoli: vyčių sąskry-

dis Šveicarijoje, skautininkų Indaba Olandijoje, BSA tautinė auksinė džiamborė, Colorado Springs ir vengrų 50 metų jubiliejinė stovykla Kanadoje. Į šiuos įvykius Brolija yra pakviesta. Įvykiai turi nepaprastai didelės svarbos Lietuvos atstovavime ir pagal išgalės stengiamasi juose dalyvauti, nusiunčiant, kiek pinigai leis, kad ir labai mažą atstovų skaičių. DF iš kasoje turimu lėšų tegali padengti tik dali visų išlaidų. Trūktų dar apie 2000 dolerių. Susitarus su Brolijos VS-ku, paskelbtas pinigai

nis vajas ir aukų lapai išsiuntinėti DF bendradarbiams ir vienetų vadovams. Viskas priklausys nuo Jūsų, mieli broliai, talkos. DF jau tiek kartų yra jautriai kreipėsis tuo reikalu, kad bereikalingas gražių žodžių mėtymas lyg būtų ir ne vietoje: reiklas aiškus ir suprantamas. Lietuvos atstovavimas priklausys tik nuo mūsų pačių nepagailėto dolerio!

s. Pr. Pakalniškis
DF Sekretorius

kokia antgamtinė būtybė buvo laikoma; tik parodo, kad paukštelis savo darbštumu bei ūkininkui kenksmingų vabzdžių naikinimu sau pagarbą išsitarnavo, kad žmonės jį pamilo: taip kaip bitę – darbininkę ar vyturėlį – artojo linksmintoją.

GYVULIŲ DRAUGAS —

KNYGOJE IR GYVENIME

Nuo Antro Pasaulinio karo metu arti sprogsius minos prancūzas R. Matta liko visiškai kurčias. Kartą jis apsilankė zoologijos sode ir ten sužinojo, kad beveik 600 įvairių gyvulių – žvėrių rūšių tuoj išnyks nuo žemės paviršiaus; kad apie 110 rūšių išnyko nuo 1800 metų. Matta apsisprendė: jis atsisakė savo tarnybos Europoje ir išvyko į 2,000,000 akrų ploto Bouna medžioklės rezervatą medžioklės policininko pareigoms.

Su savo žmona apsigyveno vietinių gyventojų statytame namelyje. Nedidelio ūgio, juodais plaukais, bet labai kieto žvilgsnio akimis jis pajėgdavo apsieiti net su laukiniais gyvuliais ir žvėrimis, kuriuos jis, kaip medžioklės policininkas, prižiūrėdavo. Matta nesinešiodavo net jokie ginklo. Klausiamas atsakydavo: "Jeigu būčiau ginkluotas, kad ir nešaudydamas, prarasciau pasitikėjimą savąja valia; dabar aš jaučiu, kaip gyvuliai gali manim pasitikėti". Jis maudydavosi tarp hipopotamų, plaukiojo su prisijaukintu krokodilu. Kartą užtiko liūtą, jau beveik antilopę bepiaunantį; griežtu balsu šuktelėjo ir savo žvilgsniu žvelgdamas liūtui į akis, nuvarė nuo grobio į krūmus.

Vietiniai gyventojai jį vadino "Kongo Massu" – miškų valdovu. Tačiau vietiniai taip pat medžiojo: žvėriena jiems buvo maistas, gi parduoti kailiai – pajamos. Matta'o žinioje dirbo tik 9 kiti policininkai, tad nuosekli priežiūra buvo neįmanoma. Vietinių tautelių vadai nepajėgė savo žmonių kontroliuoti, gi Prancūzija daugiau dėmesio irgi negalėjo skirti.

Pravedus naują gyvulių – žvėrių skaičiavimą pasirodė, kad jų skaičius yra nepaprastai sumažėjęs. Matta šiuo rūpesčiu kuo ne sirgti pradėjo; ėmė ginklus nešiotis, konfiskuoti nelegaliai medžiojančiųjų priemones, rašyti fantastiškus laiškus vyriausybei. Toks didis buvo jo rūpestis.

Griežtesnės vieno žmogaus priemonės prieš nelegaliai medžiojančius vietinius gyventojus reikalo nepataisė: viename kaime Matta buvo užmuštas.

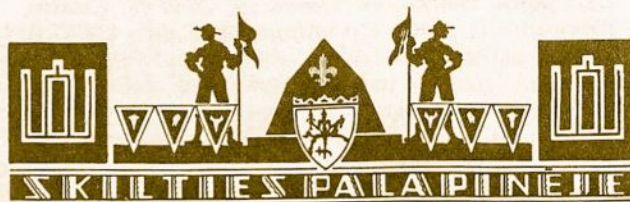
* * *

Prancūzų rašytojas Romain Gary parašė romaną, "Dangaus Šaknys". Buvo aprašomas Antro Pasaulinio karo metu koncentracijos stovyklose kentėjęs dantų gydytojas, vardu Morel. Kalinimo metu Morel sąmonėje tiek įsigyveno laisvės troškimas bei žvėriškai žiaurus prižiūrėtojų elgesys, kad, pasibaugus karui, jis išbėgo į pačią Afrikos gilumą ir ten pradėjo rūpintis gyvulių bei žvėrių apsaugojimu nuo baltųjų medžiotojų: mat, užplūdę turistai –

16 medžiotojai – nuotykių ieškotojai pradėjo sparčiai naikinti gyvūniją.

1956 metais romano autorius Gary gavo laišką iš Afrikos, Dramblio Kaulo Kranto. Rašė vietos medžioklės policininkas apie vieną iš savo padėjėjų, Raphael Matta. Laiške buvo išdėstyta, kad "Dangaus šaknų" ir Matta'os istorijos labai panašios esą. Gi rašytojas Gary nei laišką parašiusio policininko, nei Matta'os nepažinojo ir apie juos niekada girdėjęs nebuvo.

(Laisvai versta iš TIME, 1960 - IV - II)

KAIP VESTI SKILTĮ?

John Lewis

(tąsa)

PATYRIMO LAIPSNIŲ EGZAMINAI

Niekas nėra tikras skautas, kol jis neišlaiko I-mo patyr. laipsnio egzaminų.

Kodėl? Todėl, kad tik išlaikęs I-ą patyr. laipsnį skautas turi pakankamai reikalingų žinių ir praktiškos formacijos.

Patyrimo laipsnių egzaminų tikslas patikrinti kiekvienam skautui šios praktiškos formacijos gavimą. Gal kas paklaus, kam tas viskas reikalinga? Atsakymas: Ar vykstant į svetimus kraštus, ar pasilikusius pas save, šios žinios, kaip tokios, bus naudingos, tačiau svarbesnis dalykas yra tas, kad skautiškų laipsnių programa lavina berniukuose geriausias žmogaus ypatybes. "Berniukas - skautas" kiekvienu atveju yra geriausia "berniuko" rūšis.

Draugovėje yra du pasirošimo patyr. laipsnių egzaminams būdai. Pirmas būdas - sumaišyti visas skiltis, sudaryti tvarkaraštį, kuris jungtų tam tikrą vakarą visus skautus, nužengusius vienodai kokiame nors programos punkte. Toks tvarkaraštis galėtų būti šitaip sudarytas.

- Pirmad. - 6 v. 30 - signalizuotė.
(II pat.1.) moko draugininkas
Antrad. - 6 v. 30 - pirmoji pagalba
(II pat.1.) moko adjutantantas
Ketvirt. - 6 v. 30 - Draugovės sueiga.

Panašus tvarkaraštis, iškabintas draugovės būkle turėtų irgi ir skautų, kurie šią ar kitą dieną renkasi vienam ar kitam programos punktui eiti, pavardes. Šis

Skiltis stovykloje. Omaha. Nuotr. K. L. Musteikio

būdas turi tą nepatogumą, kad jis ardo skiltis ir skautiškos formacijos ir apmokymo atsakomybė duoda draugininkui ir jo padėjėjams, ją nuimdamas nuo pačių skautų. Bet, skautybėje ne suaugę žmonės valdo berniukus, bet berniukai valdo berniukus" (suaugusiems tik kontroliuojant ir prižiūrint).

Kitas metodas, tai dirbti tik skiltimis. Kiekviena skiltis turi savo atskiras sueigas, ar tai bendroje salėje tą vakarą, kuris yra jai paskirtas, ar tą pat vakarą, kaip ir kitos skiltys, tik kitose patalpose ar tų patalpų kitame gale.

Skilties instruktorius yra skiltininkas, paskiltininkis arba koks nors kitas skilties skautas. Aišku, kad skiltininkas ar paskiltininkis turi būti I-ojo patyr. laipsnio skautas. Skiltininkas ir jo padėjėjas paskiltininkis nedaro visko patys - kiekvienas skautas, kuris yra stiprus viename dalyke, yra tuoj įpareigojamas mokyti šio dalyko kitus. Aiškinti kitiems yra geriausias būdas pačiam gerai pramokti šį dalyką.

Šio metodų pasisiekimo paslaptis yra gerai paruoštas sueigos planas. Tai yra skiltininko ir paskiltininkio, pasitarus su draugininku, dalykas. Kiekvieno atskiro skauto darbas kiekvienoje skilties sueigoje turi būti iš anksto nustatytas ir užrašytas dienotvarkėje.

LAPINŲ SKILTIS

Sueiga salėje pirmadienį 18 val.

18 v. - 18 v. 30 min.

Instruktorius mokiniai dalykas

sk. Baublys pirmoji pagalba
Skiltininkas sk. Jonaitis (1 patyr. laip.)

paskiltin. sk. Milvydas signalizuotė (II pat. I)
sk. Petkus

sk. Rickus sk. Budrys kompasas

18 v. 30 - 18 v. 45 žaidimai

18 v. 45 - 19 v. 15 min.

skiltininkas sk. Rickus Morzės abėcėlė
sk. Milvydas

sk. Baublys paskiltininkas topografija

sk. Petkus sk. Budrys mazgai
sk. Jonaitis

19 v. 15 - 19 v. 30 dainos

Viena taisyklė, kurios reikia griežtai laikytis, tai: Niekas negali ateiti į sueigą, jei jis nėra įrašytas dienotvarkėje kaip mokinys arba instruktorius, ir kiekvienas turi rūpintis tik savo dienotvarkės valandomis o ne kitu.

Koks metodas bebūtų priimtas, niekad negalima surinkti visos draugovės bendrajai pamokai. Nebent jūs turite visą instruktorių armiją. Tas įveda tik nesusipratimų ir netvarkos. Draugovės sueigų, aišku, privalo būti, tačiau šių sueigų tikslas jokių būdu nėra pasiruošimas į laipsnių egzaminus. Specialūs konkursai, teatro vaidinimai, pašnekesiai, žaidimai ir dainos - štai drėvės bendrų sueigų programa.

Darbo skiltimis metodų patogumas nėra vien tik skautų apmokymo patogumas ar būdas geresniajai tvarkai bei disciplinai palaikyti. Didžiausias šių metodų nuopelnas yra tai, kad jis plėtoja skilties dalyvių tarpe vienybę. Perkeldamas atsakomybę ant pačių skautų, tas metodas išdirba charakterius - pirmasis skautybės uždavinys. Jis irgi lavina draugiškumo jausmus ir priverčia skilties narius pratintis dirbti bendrą darbą. Tikrai, jei norite, kad skiltis galėtų savarankiškai dirbti, taip, kad ją galima būtų be baimės pavesti jos skiltininkui bet kokiam darbui ar žaidimui, jūs turite tik vieną kelią prie to eiti - ar sueigose ar kituose skautų darbuose laikykites griežtai skilties sistemoms.

(bus daugiau)

Skyrių tvarko jūr. s. B. Stundžia

53 Yorkleigh Ave., Weston, Ont.

BALTJOS JŪROS GEOGRAFINĖ PADĖTIS, DYDIS IR SIENOS.

Baltijos jūra yra Atlanto vandenyno dalis, atskirta siauru sąsiauriu. Ji priklauso vadinamosioms pakraščių jūroms, telksančioms ant kontinentinio selfo, atabrado.

Baltija - beveik uždaras vandens baseinas, giliai įsiterpęs ir išsišakojęs šiaurinėje Europos kontinento dalyje. Alandų salynas yra tarsi Baltijos jūros centras, nuo kurio į šiaurę, rytus ir pietvakarius nutilsta jos atšakos. Didžiausios jų - Botnijos ir Suomų įlankos. Baltija iš vakarų ir šiaurės riboja Skandinavijos pusiasalis. Užtvartą vakaruose sudaro Jutlandijos pusiasalis su gausiomis salomis.

Baltijos jūra yra tarp 54 ir 65° 50' šiaurės pločio, tarp 9 ir 30° 20' rytų ilgio. Ji skalauja 7 valstybių sienas.

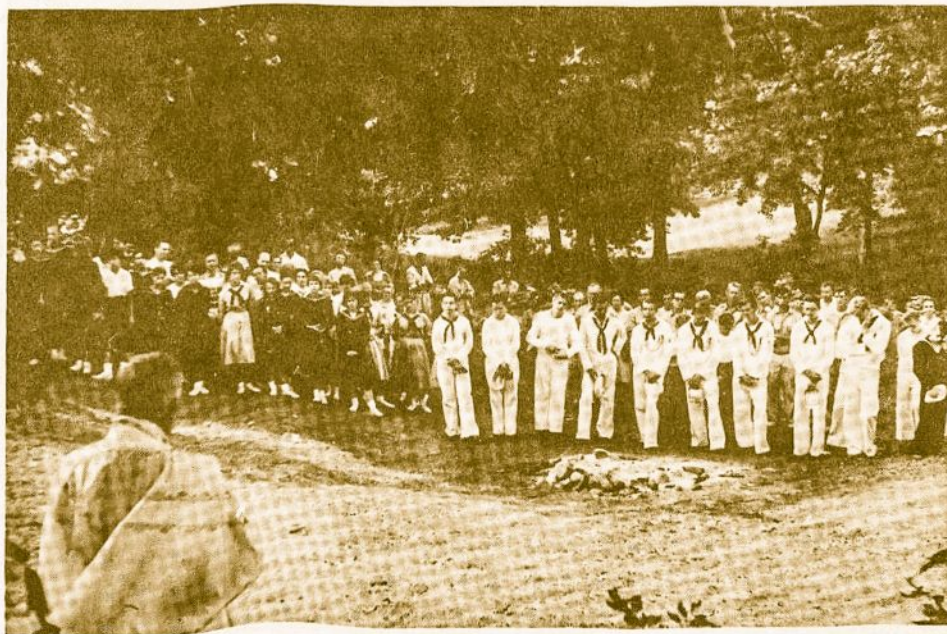
Iššiauriausias Baltijos taškas - Haparandos uostas Švedijoje (65° 50' šiaurės pločio). Rytuose toliausia į sausumą jūra išibrauna prie Leningrado, pietuose - prie Svinouiscės (Svinemiundes), o vakaruose - Mažojo Belto įlankoje, ties Obenro uostu.

Didžiausias Baltijos jūros ilgis, nuo Skageno rago (Danijoje) iki Tornio uosto Botnijos įlankoje, yra apie

1800 km. Didžiausias Baltijos plotis - apie 700 km, tarp Leningrado ir Stockholmo. Tarp Rygos ir Stockholmo yra 450 km, tarp Klaipėdos ir Karlskronos - 370 km. Iš Klaipėdos iki Stockholmo laivai plaukia 460 km, iki Kopenhagos - 580 km, iki Helsinkio - 650 km.

Vartai į Baltiją - tai Kategato sąsiauris, įsiterpęs tarp Skageno rago ir Marstando salos šiaurėje, Jutlandijos pusiasalio vakaruose ir Švedijos rytuose bei Samsio ir Zelandijos salų pietuose. Kategatas yra tarsi miniatiūrinė Baltijos jūros kopija. Vidutinis jo gylis - 28 m.

Danijos pakrantės yra seklios, 12 - 15 m gylio. Žymiai gilesnė rytinė Kategato dalis: priešais Anhalto sala yra 100 m, o prie Lezo - net 143 m gylio. Pietuose Kategatas išsišakoja į tris sąsiaurius. Tai Mažasis, Didysis Beltai ir Zundas. Tarp jų tįso Danijos salos: Fiundas, Zelandas, Langelandas, Lolandas ir kitos. Mažasis Beltas skiria Fiundo salą nuo Jutlandijos pusiasalio, Didysis Beltas - Zelando ir Lolando salas nuo Langelando ir Fiundo salų, Zundas - Švedija (Skone) nuo Zelando salos. Palyginus su Kategatu, šie sąsiauriai yra labai siauri ir negilūs. Vidutinis Beltų gylis - 16 m. Visuose sąsiauriuose gyliai neprašoka 20 m. Be to, juose tiek daug įvairių seklumų ir slenkščių, kad Mažojo Belto farvateris tėra

Jūrų skautai - tės stovyklauja "Gilšės" ir "Švyturio" stovyklose. Pamokslą sako jūr. ps. J. Raibužis, S.J.

Jūrų skautų skyrius darbuotojai.

9 m, Didžiojo Belto - 11 m, ir Zundo - vos 8 m gylio. Dėl sąsiaurių sekumo ir užnešimo smėliu farvateris turi būti nuolatos gilinamas. Siauriausia Zundo vieta yra tarp Helsingerio (Danija) ir Helsingborgo (Švedija), o Mažojo Belto - tarp Fredericijos ir Midelfarto. Tose vietose traukiniai specialiais keltais perkeliami per sąsiaurius. Praplaukę sąsiauriais, mes atsiduriame pietvakarinėje Baltijos jūros dalyje, kurioje telkšo Kylio ir Meklenburgo įlankos. Iš Kylio įlankos į Šiaurės jūrą, teisingiau pasakius, į Elbės žiotis, 1908 m. buvo iškastas laivybos kanalas, žinomas Kylio vardu. Kylio kanalas - tai penktasis Baltijos jūros "sąsiauris", jungiąs ją su Šiaurės jūra ir Atlanto vandenynu. Jis žymiai sutrumpina ir palengvina laivybą tarp Šiaurės ir Baltijos jūrų.

Kylio įlanka nuo Meklenburgo įlankos skiria Femarno sala, kurios krantas iš kontinento pusės skalauja siauro sąsiaurio vandenys. Tas sąsiauris vadinamas Femarno Beltu. Aplenkę Riugeno salą, mes patenkame į sekančią, didelę Oderio, arba Pamario, įlanką. Dar toliau, rytuose, telkšo Gdansko įlanka su žinomuoju Helos ragu - pusiasaliu. Šiapus ir apanus Sambijos pusiasalio, atskirtos ilgų nerijų nuo atviros jūros, tyvuliuoja Aistmarės ir Kuršių marios - didžiausios Baltijos jūros lagūnos. Aplenkę Kolkos ragą Kurše, pro Irbės sąsiaurį įplaukiame į trečiąją pagal dydį, Rygos įlanką. Jos plotas - apie 16.000 km², o didžiausias ilgis, nuo Dauguvos žiočių iki Kuresarės uosto, - 140 km. Rygos įlanka palyginti gili. Centrinėje dalyje kai kurios gelmės viršija 62 m. Praplaukę siauru, uolėtu ir sekliu Monzundo arba

Muchu-Viaino sąsiauriu, palikdami kairėje Saremos ir Hijumos salas, mes atsiduriame Suomų įlankoje, kuri yra antroji pagal dydį Baltijos jūroje. Suomų įlanka nuo Nevos žiočių iki Hanko kyšulio turi 420 km ilgio. Jos plotis tarp Talino ir Helsinkio sudaro 80 km, tarp Narvos ir Virolahtes - 120 km. Suomų įlanka užima 29,500 km² plotą, ir joje telpa maždaug 1,125 km³ vandens. Ji yra ištiesusi paraleline kryptimi iš vakarų į rytus. Jos vidutinis gylis palyginti nedidelis - 38 m, tačiau vienos gelmės gylis - net 121 m.

Prasiskverbę pro Alandų salų labirintą vadinamuoju Siodra Kvarkeno, arba Pietų Kvarkeno, sąsiauriu, įplaukiame į didžiausią Baltijos jūros atsaką - Botnijos įlanką. Tarp Švedijos uosto Umeos ir Suomijos uosto Vasos Botnijos įlanka gerokai susiaurėja ir paseklėja. Ši vieta yra vadinama Nora Kvarkeno, arba Šiaurės Kvarkeno, sąsiauriu, kuris dalija Botnijos įlanką į dvi dalis - šiaurinę ir pietinę. Botnijos įlankos plotas - 103.600 km² ir vandens tūris - 6,135 km³. Jos ilgis (iš pietų į šiaurę) - 620 km, o plotis (iš vakarų į rytus) - iki 230 km.

Švedijos pakraščiuose, kurie yra nepaprastai išraižyti įlankų ir kyšulių, paminėtinas Kalmarzundo sąsiauris, skiriant Elando salą nuo kontinento, ir palyginti nedidelę Hanės įlanką pietinėje Švedijoje (Skonėle).

Kaip minėjome, Baltijos jūroje gausu salų ir salelių, ypač Botnijos ir Suomų įlankose. Bendras Baltijos jūros salų plotas sudaro apytikriai 30,000 km². Iš didesniųjų paminėtinos šios: Zelandas, Fiunas, Gotlandas, Sarema, Lolandas, Hijuma, Elandas, Bornholmas.

PIRMIJOS PASTOGEJE

• Apdovanojimai: Pirmijos nutarimu Vasario 16 d. proga apdovanota: **Geležinio Vilko Ordinu** — s. prof. Ignas Končius - Boston, Mass. **Lelijos Ordinu** — j. v. s. Kęstutis Aglinskas - Chicago, Ill., s. Olegas Gešventas - London, Ont., s. Pranas Nedzinskas - Chicago, Ill., s. Pranas Pakalniškis - Santa Monica, Calif., s. Ona Siliūnienė - Chicago, Ill.

Pirmijos nutarimu nuo š. m. balandžio mėn. 23 d. pakelti į vyresniškumo laipsnį:

Į vyr. skautininko laipsnį -

s. Gerardas Juškėnas - Cleveland, Ohio, s. Bruno Stundžia - Weston, Ont., s. Adolfas Venclauskas - Worcester, Mass., j. s. Leonas Knopfmileris - Chicago, Ill.

Į skautininko laipsnį -

ps. Vladas Vijeikis - Chicago, Ill., ps. kun. Valdemaras Čukuras - Middletown, Conn., ps. Petras Molis - Hopkinton, Mass., ps. Mykolas Naujokaitis - Pomona, Calif.

Į paskautininko laipsnį -

v. sl. Marija Černiūtė - Chicago, Ill., v. sl. Viktoras Kučiauskas - Chicago, Ill., v. sl. Algirdas Talačka - Melbourne, Australia, v. sl. Miras Chai-nauskas - London, Ont. v. val. Tomas Markvaldas - Chicago, Ill.

• Sudaromas Korespondencinio Sąjungos Suvažiavimo (KSS) prezidiumas ateinantiems rinkimams pravesti. KSS posėdžiai prasidės rugsėjo 1 d.

ANGLIJOS RAJONAS

Bradford

• Balandžio 23 d. Tėvynės tuntas atšventė šv. Jurgio šventę. Į šventę atvyko iš Derby Rajono Vadas A. A. v. s. K. Vaitkevičius ir iš Londono Rajono Vadeiva ps. J. Alkis.

Oficialiojoje sueigos dalyje Rajono vadas pravedė pašnekėję. Po to dar tarė atsistievinimo žodį į JAV išvykstantiems šių vietų steigėjams Rimai ir Juozui Bružinskams, kurie per aštuonerius sumanus vadovavimo metus iš mišrios draugo-

vės išaugino tuntą. Rajono Vado žodžiais, lietuvis skautas nereikalingas padėkos už atliktą pareigą. Išvykstantieji vadovai savo skautišką pareigą atliko gerai, labai gerai, ir mes turetume jiems atsidėkoti, o geriausia tai padarysime, jei mes ir toliau tęsime jų pradėtą skautišką auklėjimo darbą.

Tunto įsakymuose išskaityti visi vyktą pasikeitimai ir pakėlimai. Ps. J. Bružinskas iš Geležinio Vilko draugovės draugininko pareigų pasitraukė, gi nauju draugininku paskirtas s. v. psl. Viktoras Garbonkus ir pakeltas į skiltininko laipsnį. Tos pat draugovės vilkiukų vadas Vacys Garbonkus pakeltas į paskiltininko laipsnį. Vietoj išvykstančios ps. R. Bružinskienės skaučiu Satrijos Raganos draugovės draugininke paskirta vyr. sk. psl. J. Traškienė ir pakelta į skiltininkės laipsnį. Jos iki šiol vadovauta paukštyčių Danutės draugovė laikinai vadovauti pavesta sk. Laimai Murauskienėi.

Vėl skautiškos gretos paaugo keliais broliais ir sesėmis. Išodį davusiems kaklarakiščius užrišo draugininkai-ės o mazgelius — Rajono Vadas. Naujuosius draugovių narius pasveikino Dvasios Vadovas kun. J. Kuzmickis.

Šventės mininėj dalyje puikiai pasirodė visi vienetai. Vilkiukai ir paukštytės padeklamavo skautiškų eilėraščių, paskambino pianinu lietuviškų dainų pyne, padainavo ir pašoko tautinių žaidimų. Skautai parodė blusas ir skautiškus egzaminus. Skautės dainavo solo ir duetas, deklamavo, šoko tautinius šokius. Vadovai padainavo kupletus iš Rajono ir Bradfordo skautiško gyvenimo. Tautinių šokių grupė pašoko: Rugučius, Jonkelį ir Lenciūgėlį. Taip pat šioj progmojoj talkino gražiai dainoje besireiškiąs p. J. Kasperavičius ir padainavo porą solo dainelių.

Po meninės dalies į gausiai susirinkusią lietuvišką visuomenę tuntininkas ps. J. Bružinskas tarė atsistiekinimo žodį, dėkodamas už iki šiol teikiamą visokeriopą pagalbą skautų vienetais. Prašė ir toliau paramos ir supratimo, nes palikę jauni vadovai tos visuomenės pagalbos bus dar labiau reikalingi. Šventė užbaigta pasilinksminimu.

• Balandžio 24 d. įvyko Tėvynės tunto posėdis, kuriame dalyvavo Rajono Vadas ir Vadeiva. Tuntininkui ir Skaučių skyriaus vedėjai birželio mėn. išvykstant į JAV, aptartas tunto vadijos papildymas ir pertvarkymas. Tuntininkės pareigoms laikinai eiti pramatyta vyr. sk. sl. J. Traškienė.

Rajono vadovybė painformavo apie ruošiamą vasaros stovyklą ir kartu buvo aptarti kiti bendri reikalai.

rs

ATLANTO RAJONAS — JAV

• Nuo š. m. gegužės mėn. 20 d. s. Petras Molis Brolijos VS paskirtas Atlanto Rajono Vadeiva.

• s. v. vyr. sl. A. Prapuolenis nuo š. m. gegužės mėn. 20 d. paskirtas Worcesterio Nevėžio tunto tuntininku.

• Vietoje pasitraukusio Žalgirio tunto tuntininko ps. M. Subatkevičiaus nuo š. m. birželio mėn. 1 d. nauju Bostono Žalgirio tunto tuntininku paskirtas s. v. v. skl. J. Vaičjurgis.

• Rajono skautų vyčių, skautų ir vilkiukų stovyklą įvyks nuo š. m. rugpjūčio mėn. 27 d. iki rugsėjo mėn. 6 d. Worcesterio apylinkėje. P. M.

Š. m. balandžio 23-24 d. New Yorke įvyko Atlanto Rajono vyr. skaučių ir vadovių sąskrydis. Gražus Free Baltic House Manhattane priglaudė šį pavasarinį sąskrydį. Sąskrydyje dalyvavo 32 sesės iš šių vietovių: New York, Elizabeth, New Britain, Stamford ir Boston.

Šis sąskrydis praėjo labai kūrybingoje dvasioje. Visos sesės buvo dalyvės, bet ne stebėtojos ir aktyviai dalyvavo pašnekėsiuose ir diskusijose. Labai įdomias diskusijas dėl vyr. skaučių kandidačių programos pravedė Atlanto rajone gyvenanti ir jo gyvenime aktyviai dalyvaujanti Vyriausioji Skautininkė v. s. Lidija Čepienė. Čia kiekviena sesė turėjo progos pasisakyti savo nuomonę dėl

Kitos mažesnės. Didžiausios salos susitelkusios Danijos sąsiauriuose.

Į Baltijos jūrą neša savo vandenį šimtai upių ir upelių. Iš jų pažymėtini: Oderis, Visla, Nemunas, Daugava, Neva, Narva, Kemis, Torne, Angermanelvenas ir Dalelvenas. Didžiausią baseiną iš čia suminėtų upių

turi Neva, būtent, 281,920 km², Vislai tenka 193,000 km², Oderiui - 109,500 km², Nemunui 98,219 km², Dauguvai - 84,440 km² ir t.t. Daugiausia gėlo vandens kasmet įlieja rytinių ir šiaurvakarinių Baltijos jūros pakraščių upės.

Iš V. Gudelio BALTIJOS JŪRA.

Poilsio valandėlė po sąskrydžio posėdžių.

vyr. skaučių programos, gerai pagalvoti ir sekančią dieną duoti pasiūlymus.

Sąskrydžio programą be galo prurtino p. Aldonos Augustinavičienės pašnekesys apie tautiškumą ir romantizmą. Jis padėjo ne vienai sesei geriau suprasti save, ir ko gyvenimas reikalauja iš mūsų, ir ką mes jam ir viena kitai galime duoti. Buvo labai malonu girdėti prelegentės gražų atsiliepimą apie mūsų taip mylimą skaučių organizaciją.

Vyr. skaučių sueigos, kurią pravedė vadeivė s. Aldona Labuckaitė, metu ps. Laima Petrauskaitė pravedė pašnekesį apie spaudą. Po pašnekesio sekusio diskusijos būtų

Pakalbėje, pasiklausę, padainuokim. Atlanto Rajono vyr. skaučių sąskrydis.

tikrai įdomios "Skautų Aido" ir "Mūsų Vyties" redakciniams kolektyvams, o labiausiai gal "Sumuštinio" redaktoriumi. Sueigos metu New Yorko "Neringos" tunto tuntininkė ps. Aldona Noakaitė davė skautininkės įžodį.

Vakare sąskrydžio šeiminkės — "Neringos" tuntas linksmino suskridusias seses. Programoje labai gražiai pasirodė mažosios paukštytės. Jos žavėjo visus savo gražia lietuvių kalba. Neatsilik ir vyr. skautės — sesė Ramunė Vilkutaitė labai gražiai padeklamavo Kazio Binkio eilėraščių. Po programos New Yorko broliai perėmė sesių linksmimą.

Sekmadienį vadovių sueigos metu buvo svarstyti Atlanto Rajono eina-

mieji reikalai ir artėjančių stovyklų klausimas.

Sąskrydį aplankė ir pasveikino kun. Dabušis ir "Neringos" tunto ir Brolijos Dvasios vadovas kun. Pakalniškis. Buvo perduoti Seserijos Dvasios vadovo s. kun. St. Ylos, kuris negalėjo sąskrydyje dalyvauti, sveikinimai.

Elizabeth, N. J.

S. m. kovo 6 d. paminėtas Šv. Kazimieras ir suruošta pirmutinė Kaziuo Mugė. Pašnekesį apie Šv. Kazimierą pravedė dvasios vadovas kun. J. Pragulbickas. Vaizdelį "Sapnas prie laužo" puikiai suvaidino sesės skautės. Broliai skautai įrengė skautiškos spaudos, ženklų, darbelių ir lietuviškų tautinių rinkinių parodėlės paviljoną. Mugės metu mamytės pagamino lankytojams skanius lietuviškus pietus, o skaučių paviljonas buvo pilnutėlis įvairių darbelių ir turėjo nepaprastą pasisekimą. Žmonių apgultas, per labai trumpą laiką, loterijos būdu buvo ištuštintas.

Vytas

Worcester, Mass.

• Šv. Jurgio šventės proga sekantieji Nevėžio tunto vadovai pakelti į aukštesnį laipsnį: I vyr. skl. laipnį - Nevėžio tunto tunt. pav. s. v. skl. A. Prapuolenis, į paskiltininkio laipsnį - Lapinų skilties skiltininkas Šarūnas Garsys ir Vilkų skilties skl. Aleksandras Gedmintas.

• DLK Gedimino d-vės draugininkui s. v. sl. D. Glodui pasitraukus iš

Komitetą iš sekančių asmenų: p. p. J. Pipiras, Gailiūnienė, Židžiūnienė, Matulevičienė, Gedmintas, Palubekas ir Kausevičius. Į revizijos komisiją išrinkti: Matulevičius, Pajeda ir Kildišius. Nutarta aktyviai remti skautų rengiamą sporto šventę ir visokeriopa padėti skautams ir skautėms.

• Nuo gegužės mėn. 20 d. vietoje pasitraukusio tuntininko ps. P. Molio, nauju Nevėžio tunto tuntininku paskirtas s. v. v. sl. A. Prapuolenis.

• Rajono suvažiavimo nutarimą vykdydami, Nevėžio tunto ir Neringos Viet. broliai ir sesės gegužės m. 21 d. surengė skautiškai spaudai paremti vakarą, kurio pelnas buvo paskirtas "Skautų Aidiui" ir "Mūsų Vyčiui". Pagal nutarimą \$43.81 "Skautų Aidiui" ir \$14.60 "Mūsų Vyčiui". Dėkojame tėveliams, sesėms ir broliams, kurie savo atsilankymu parėmė skautišką spaudą. P. M.

AUSTRALIJOS RAJONAS

Sydney

• Nuo š. m. pradžios Aušros tunte įvyko keletas pasikeitimų. Atsirado net trys nauji vadovai.

Vasario 16 d. įsisteigė janesniųjų skautų "Žalgirio" dr-vė. Jai vadovauja ps. R. Jaselskis.

Kovo mėn., "Živilės" dr-vės draugininkės pareigas perėmė psl. J. Stašionytė. Buvusi d-kė sl. N. Mauragytė iš pareigų pasitraukė.

Dalis draugovės skautų iš kairės dešinėn - stovi psl. R. Bitėnas, sl. V. Bitėnas, skaut. N. Jarmas, dvasios vadovas kun. J. Pragulbickas, skaut. V. Stagniūnas, v. sl. A. Bitėnas, skaut. K. Jankūnas, klūpo: skaut. J. Bružėnas, skaut. L. Bružėnas ir psl. R. Petrauskas.

pareigų, nauju draugininku nuo š. m. balandžio mėn. 21 d. paskirtas s. v. sl. A. Pranckevičius.

• DLK Gedimino d-vės draug. s. v. sl. A. Pranckevičius VS įsakymu Vasario 16 d. proga apdovanotas "Vėliavos" žymeniu.

• Gegužės 1 d. Nevėžio tunto broliai ir Neringos Viet. sesės turėjo pamaldas ir bendrą komuniką už mirusias mamytes. Po bendrų pusryčių buvo Motinos Dienos minėjimas. Visos mamytės buvo apdovanotos gelių puokštėmis.

• Balandžio mėn. 3 d. įvykęs visų skautų tėvelių ir mamičių susirinkimas išrinko naują Skautų - čių Tėvų

Skautų vyčių Geležinio Vilko būrelio vadas s. v. sl. V. Sliogeris kovo mėn. sušaukė metinę būrelio suėgą. S. v. v. sl. V. Gaidžionis išrinktas naujuoju būrelio vadu. Savo pavaduotoju paskyrė s. v. v. sl. T. J. Rotčą.

• Aušros tunto sueiga, paminėti Šv. Kazimierą, įvyko kovo 19 d. lietuvių namuose Bankstowne. Po įsakymų ir pranešimų laužą salės vidury pravedė tunto adjutant v. v. A. Alčiauskas.

• Motinos Dienos šventę (gegužės 8) skautai ir ateitininkai pradėjo šv. Mišiomis šv. Juozapo parapijos bažnyčioje Camperdown. Per mišias, abi

organizacijos stovėjo su savo vėliavomis.

Minėjimas prasidėjo vakare "Dainavos" salėj Bankstown. Programą (deklamacija, baletas, šokiai, muzika ir t. t.) džiuginančiai atliko jaunimas. Šiame minėjime buvo specialiai pagerbti motina p. Milašienė. Ji prieš ketelį savaitę atskrido iš Lietuvos.

• Skautų tradicinis kaukių balius, buvo suruoštas Cabramatta salėje š. m. gegužės 21 d. Atsilankė pilna salė (apie 400) svečių. Programoj padainavo ps. A. Plūko dvigubas kvartetas "Rožytės". Balius buvo nuotaikingas. Vyčiai, apsirengę piratais, iškilmingai pasitiko visus svečius. Vienuolikta valandą išėjo "Judojį Kaukė" — to vakaro humoristinis laikraštukas. Po jo salėje praves-tas kaukių paradas. Pirmą vietą ir šiais metais laimėjo sk. N. Hopaitė.

Canberra

Pirmą kartą Canberroje Motinos Dienos minėjimą suruošė skautai. Tik pernai ps. P. Pilka pradėjo skautus organizuoti. Įžodžiu paruošęs porą berniukų, įsteigė atskirą Aušros tunto skiltį apie 200 mylių nuo Sydnejaus. Šiais metais prie organizacinio darbo prisidėjus ps. Keraitienei, gegužės 8 d., jaunieji kanberiškiečiai atliko mamytėms minėjimo programą. Prieš programą Aušros tunto t-ko s. v. v. sl. A. Dudačio įsakymu, jaunesniųjų skautų-čių įžodžius davė: N. Buzinauskaitė, Z. Cameron, G. Genytė, N. Gružauskaitė, D. Perlibakaitė, A. Pilipaitytė, M. Skukauskaitė, A. Buzinauskas, R. Cameron, T. Gružas, A. Ratas, V. Ratas ir A. Valtas; skaučių įžodžius — L. Balsytė, A. Budzinauskaitė, R. Kučinskaitė ir I. Skukauskaitė.

Aras

KANADOS RAJONAS

Toronto, Ont.

• Šiais metais Toronto skautų-čių stovykla įvyks p. Augustinavičių ūkyje La Sallette, Ont., nuo liepos 2 d. iki liepos 17 d. Į stovyklą vėl tikimasi sulaukti sesių ir brolių iš Londono, Rochesterio, Hamiltono, Niagaros ir Delhi. Brolių stovyklos viršininko pareigas eis v. s. V. Skrinskas, sesės savo viršinikės dar neturi. Ūkio ministeriu bus brolis "Untė". Stovyklai išrinktas Vilniaus vardas. Valt. A. Malkauskas sutiko paruošti stovyklos ženkleliui projektą.

• Vyčiai ir vyr. skautės gavo kvietimą iš brolių ukrainiečių, stovyklavusių IV TS, atvykti į jų stovyklavietę paiškylauti. Stovyklavietė yra apie 80 mylių nuo Toronto.

• Rambyno tuntas šiuo metu platina savo loterijos bilietus. Loterijoje leidžia vokišką radio aparatą su gramfonu 400 dol. vertės.

• Šatrijos tunto vyr. skautės jau dabar ruošiasi iškilmingam 50 metų skaučių įkūrimo paminėjimui, kuris

s. Žukienė riša gerojo darbelio mazgelį naujoje vėliavoje.

Nuotr. L. Knopfmilerio

įvyks šių metų rudenį su latvėmis ir estėmis.

• Sk. vyčių pulk. J. Šarausko būrelis užbaigęs šių metų mokslus, turėjo sueigą prieš išvažiuojant atostogų, kadangi trys būrelio nariai tarnauja Kanados kariuomenėj karininkais, tai vasaros atostogų metu būna išsiusti iš Toronto ir grįžta tik rudenį. Dar vienas būrelio narys gavo darbą 50 mylių už Toronto.

Toronte likome tik trise, tačiau tikimės įvykstančiam saskrydžiui viską tinkamai paruošti. Gal didžiausias trukdymas yra būrelių vadų vėlavimas su pasisakymais saskrydžio datos reikalu. Iki šiam laikui yra gautas tik vienas atsakymas iš Worcesterio sk. vyčių pulk. J. Šarausko būrelio vado. Visi kiti kažkodėl "miega". Sueigos metu buvo nutarta, kad pasisakymus priimsime tik iki šio mėn. pabaigos, o vėliau į gautus atsakymus nebus reaguojama, nes iš anksto mums reikia surasti patalpas posėdžiams. Taip pat buvo nutarta duoti Kanados rajono vyr. skautėm sutikimas, kad jos savo suvažiavimą galės ruošti drauge.

J. K.

VIDURIO RAJONAS - JAV

Chicago, Ill.

• "Aušros Vartų" tunto skautės Motinos Dieną paminėjo gegužės mėn. 1 d. Jaunimo Centre. Minėjimas buvo pradėtas šv. mišiomis už motinas Tėvų Jėzuitų koplyčioje. Iškilminga tunto sueiga įvyko didžioje salėje, dalyvaujant apie 70 ar daugiau mamytėjų.

Iškilmingoje šventės dalyje buvo pravestas įžodis, kurį davė viena paukštytė ir dvi sesės skautės. Šventės proga buvo įteikti skaučių dienų kursų baigimo pažymėjimai, kuriuos gavo 31 sesė. Dienos proga pašnekesį "Skautė ir jos mamytė" davė s. N. Grigaliūnienė.

Antroje šventės dalyje — arbatėlėje — mamytės buvo apdovanotos gėlėmis ir pavaišintos sesių pyragais. Čia meninę dalį labai gražiai atliko sesės K. Sodeikaitė ir A. Vaitaitytė iš "Birutės" dr. vės, pašokdamos baletą iš "Nutcrakers". "Nerinin-

Toronto Šatrijos tunto iškilmingoje sueigoje.

Nuotr. St. Dabkaus

gos" dr-vės sesės, vaidindamos ir brolius, gerai pašoko "Sustą"; "Žibūčių" dr-vės sesytės deklamavo eilėraštį Motinos Dienai, o "Žemaitės dr-vė vedė visas bendras dainas.

• Korp! "Gintaras" šiais metais Čiurlionio meno galerijoje Jaunimo Centre ir vėl surengė dailės meno parodą, jaunesniųjų Freiburgo Ecole Des Arts Et Metriris auklėtojų parodą.

Parodoje dalyvavo 11 dailininkų su 53 kūrniais. Pati paroda praėjo labai sėkmingai, sutraukusi keleto šimtų lankytojų. Parodą globojo dail. A. Valeška. Rengimo komitetą sudarė gintariečiai: D. Lukošūnaitė — pirm.; L. Šlėnys, V. Šimaitis, J. Liškevičiūtė, D. Rutkaitė, M. Gumbinaitė ir S. Lukauskas.

• Studenčių skaučių dr-vės narės Čikagoje savo sueigoje balandžio 3 d. v. s. dr. Mildos Budrienės rezidencijoje, nutarė pirmosios pasiūlyti savo pagalbą Lietuvii Bendruomenei, rengiant Lietuvos paviljoną Tarptautinėje Parodoje Čikagoje birželio mėn. pabaigoje. Šiam darbui vadovaus t. n. L. Vepštaitė. Sveikiname seses akademikes, atliekančias labai svarbius gerus darbelius.

• "Lituanicos" skautų tunte įsteigta nauja jaun. skautų dr-vė Brighton parko apylinkėje, kur gyvena nemažai lietuvių. Naujuoju draugininku paskirtas sl. St. Strasevičius. "Gedimino" skautų dr-vės draugininkui ps. R. Povilaičiui pasitraukus iš pareigų, nauju draugininku paskirtas s. v. sl. Vyf. Demereckas.

• Brolijos Užsienio Skyriaus vedėjo pav. s. O. Gešventas atsikėlė gyventi į Čikagą. Reprerentacijos svetur vadovo atvykimas palengvins ir reprerentacinio vieneto paruošimą Jubiliejinei Boys Scouts of America stovyklai.

• D. L. K. Algirdo skautų dr-vė, tik prieš porą mėnesių įsikūrusi, turėjo pirmą savo išvyką į "Pioneer Woods" miškus. Iškylos metu buvo progos išbandyti pirmosios pagalbos teikimą ten esančiam kelyje autosunkvežimui atsimušus į medį ir prisitrenkus šoferiui. Nors iškyloje nebuvo skautiškų pratimų, tačiau diena praėjo smagiai besigėrint vilkiukams gamtos grožybėmis.

• S. Irma Laisvėnaitė, visą laiką buvusi aktyvi skaučių vadovė Australijoje, Melbourn'o mieste, atvyko nuolatiniam apsigyvenimui į JAV ir įsikūrė Čikagoje.

• Juodkrantės ir Baltijos Jūros tuntu jūrų skautų-čių mamyčių pagerbimas įvyko Jaunimo Centro patalpose gegužės 8 d., dalyvaujant sėms jūrininkėms, skilčiai brolių jūrininkų, vadovėms ir gražiam būriui mamyčių bei tėvelių.

Motinos Dienos minėjimas buvo pradėtas pamaldomis Tėvų Jėzuitų bažnyčioje ir buvo tęsiamos salėje prie kavutės. Visos mamos buvo apdovanotos skaučių surinktomis laukų gėlėmis - ramunėmis. Pagrindiniu minėjimo kalbėtoju buvo ilgametis skautų bičiulis p. J. Čaplinskas, kur

jis nušvietė lietuvių motinos nuopelnus kiekvieno gyvenime ir tautos kalbos, dvasios ir papročių išlaikymė. Sveikinimo žodį mamoms vadovų vardu tarė v. s. O. Zailskienė, s. A. Gasnerienė - minėjimo vedėja ir tunt. v. v. A. Butkevičius. Mamas sveikino ir "Skautų Aido" atstovas jūr. ps. Br. Juodelis, įteikdamas šia proga abiems tuntams laimėtas 1960 m. "Skautų Aido" platinimo premijas, pasiekta darbsčių tuntu platinioju.

Programoje ūdrytės - jaun. jūrų skautės - davė dainų montažą; mamytei deklamavo V. Bileišytė, R. Rimkutė ir B. B. Mackevičiūtė. Sesė P. Stravinskaitė skaitė Vyt. Tamulio apysaką "Smuikininkas" iš knygos "Sugrįžimas", kas daugeliui mamų išspaudė ašaras. Mirusios ir kenčiančios motinos buvo pagerbtos tylos minute. Pasirodymą davė ir "Nidos" laivo broliai. Programą talentingai vedė Ramunė Kviklytė.

• Baltijos Jūros ir Juodkrantės jūrų skautų-čių tuntai, per platiniojus valt. M. Maksvytį ir D. Karvelytę, šiais metais laimėję I-mą ir V-tą premiją "Skautų Aido" platinimo vajuje, pinigines premijas \$30.00 ir \$14.00 gražino atgal administracijai, kaip dovaną "Skautų Aido" tolimesniam sėkmingam leidimui.

• Kernavės skaučių tunto stovykla šiais metais ir vėl rengiama Pr. Basčio vasarvietėje Pewaukee, Wisc. kur vėl tikimasi taip sėkmingai stovyklauti, kaip ir pernai. Stovyklos viršininke paskirta s. K. Kuraitytė. Stovyklos vadovybėje dalyvaus tuntininkė s. H. Plobūšaitienė, ps. V. Černienė, s. O. Siliūnienė ir eilė kitų vadovų.

Greta kitų pavasario darbų, Kernavės tunto vadija baigia paruošti skaučių visų trijų patyrimo laipsnių programų aiškinimą su iliustracijomis, kurios yra leidžiamos ratatorium. **B. J.**

Cleveland, Ohio

• v. sl. P. K. Žygas, kaip gerai baigęs gimnaziją, gavo stipendiją studijuoti Harvardo universitete.

• Aktyvus Clevelando skautų veikėjas, Korp. Vytis fil. inž. Stepas Matas Case Technologijos Institute gavo fil. mokslų daktaro laipsnį.

• Korp. Vytis fil. inž. Stasys Chodakauskas po papildomų studijų Case Techn. Institute gavo civil. inžinerijos magistro laipsnį.

• Aktyvi Clevelando skaučių veikėja Amanda Gelažytė baigė Ursuline College ir gavo pedagogikos bakalaurą laipsnį.

• Energinga Clevelando Neringos tunto ir akademikių skaučių veikėja ps. Juratė Laikūnaitė susituokė su sk. v. Vitu Kokliu. Abu jaunavedžiai tęsia studijas Kent State Universitete. **V. K.**

Šio nr. viršelyje
K. M. Čiurlionio Kryžiai

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Lietuvių Dienos, 1960 m. balandžio mėn. Vaizdai, aprašymais ir sveikinimais paminėta žurnalo dešimtmečio sukaktis.

Lituanus, 1960, VI, Nr. 1, rašo T. Paukštelis, dr. P. Reklaitis, dr. H. Nagys, J. Jankus, dr. A. Klimas, dr. J. Balys ir kt. Dail. A. Vesčiūno re-produkcijos, 32 puslp. ir viršeliai.

Užuolanka, Nr. 3 (31) kovas — balandis, 1960 m., 34 puslp. ir viršeliai, gausu retesnių nuotraukų; atskiru antros dalies 12 puslp. sąsiuvinii spausdinamos prekybinės — verslinės reklamos.

Baltosios Lelijos Riteris, Halinos Didžiulytės - Mošinskienės penki sceniniai paveiksai iš šv. Kazimiero gyvenimo. Leidinys dedikuotas 500-tajam šv. Kazimiero gimtadieniui prisiminti. Pirmasis paveikslas — šv. Kazimiero vaikystė, antrasis — šv. Kazimiero jaunystė, trečiasis — šv. Kazimiero mirtis, ketvirtasis — šv. Kazimiero stebuklai ir penktasis — Lietuva dabarty. Saleziečių leidinys, Castelnovo Don Bosco, Italia, 32 psl. kišeninio formato. Knygelė rekomenduotina skautams.

Mūsų Vytis, Nr. 2(1960);rašo P. Gaučys, E. Kaminskas, V. Černius, R. Kezys, E. Šimaitis ir kt. Daug ASS gyvenimo kronikos; redaktoriaus puslapyje paskelbti skaitytųjų pasisakymai MV turinio klausimais.

Budžiu, LSB leidinėlis skautų vadovams, MV priedas, Nr. 2, 16 puslp.

Amerikos Lietuvių Bendruomenė, LB Centro Valdybos biuletėnis, Nr. 22, 8 puslp., iliustruotas.

Pėdsekis, LSS Australijos rajono skautų-čių laikraštis, Nr. 3 (30), 24 puslp. ir viršeliai.

Kimas, Nr. 19, Bostono Žalgirio tunto Senųjų Lapinų sk.-vyčių būrelis leidinys, 28 puslp. ir viršeliai. Daug humoristinių aprašymėlių ir piešinių.

Žaibas, Nr. 3, Nr. 4, Worcesterio Nevėžio tunto skautų laikraštis.

Magyar Cserkesz, vengrų skautų laikraštis, 1960 mt. balandžio mėn., 16 puslp. ir viršeliai.

Pėdsekis, Nr. 4, LSS Australijos Rajono skautų-čių laikraštis, 24 puslp. ir viršeliai.

• Ponas Viktoras Gudelis, London, Ont., didžiai nusipelnęs L S B Brolijai ir vietos skautams, L S B Vyriausiojo Skautininko patvirtintas Kanados Rajono Džiamborės Fondo Įgaliotiniu.

• Vengrų skautai šiais metais švenčia savo sąjungos 50 mt. sukaktį. Jų auksinio jubiliejaus stovykla įvyks prie Barrys Bay, Ont., Kanadoje nuo š. m. liepos 2-10 d. Į šią stovyklą pakviesti ir lietuviai skautai. Taip pat vengrų skautai jubiliejines stovyklas turės dar Olandijoje, Brazilijoje ir Australijoje.

VĒLIAU GAUTOS ŽINIOS

CLEVELAND, OHIO

* (bis) Rodos tartum vakar, o jau praeityje liko Clevelando Neringos skaučių tunto Kaziuko mugė. Tiek prieš ją, tiek joje plušėjo visos sesės - skautukės, talkinamos sesių skautininkių, vyresn. skaučių židinio ir akad. skaučių.

Šią vilnietišką šventę atidaryti buvo pakviestas Vilniečių S-gos pirm. St. Lazdinis (skautavęs s. Pr. Žižmaro laikais). Jis tapo apdovano-
notas Vilniaus miškų "baravyku", o p. Lazdinienei įteikta Kaziuko mugės "širdelė".

Kas ir beišvardins visas mugės stalų prašmatnybes? Šiemet turėta net ir užjūrių gėrybių - iš Punsko staltiesės su įaustu Tautos Himnu ir iš Vasario 16-sios gimnazijos rankdarbiai. Buvo ir knygnešių stalas su spauda ir talka Lituanus žurnalui. Vienetų stalai stengėsi pralenkti vieni kitus. "Laimės ratas" viliojo laimėjimais, o "Elgetų laivas" masino išbandyti metamų centų taiklumą. Šiemet ir aplinka buvo puošnesnė. Sceną ir salę išdabino brolis Džinaras ir sesė Mirga Kižiai. Puošnius užrašus vienietų stalams paruošė p. J. Mockus - Neringos tunto tėvas.

Apatinėje salėje v. s. A. Šenbergienės vadovaujamos plušėjo židinitės. Visi sočiai atsivalgė lietuviškų valgių ir kepsnių. Neužgaiso ir sesės akademikės su pyragais - greit juos išpardavė.

Vakarop pravesta trumpa programėlė, kuri svečių buvo šiltai priimta.

Dail. V. Stančikaitės dovanota paveikslą laimėjo p. Čiuberkienė.

Džiugu, kad Kaziuko mugės kasmet Clevelando neringietėms vis geriau pavyksta, tai jau buvo ketvirtoji mugė.

* Clevelando Neringos skaučių tunto tėvų komitetan naujai kaden-
cijai išrinkti: O. Jokubaitienė, p. Kubiliūnienė, J. Garla, A. Karosas ir E. Petkevičius. Neringietės deda gražias viltis į šio komiteto darbus.

* Clevelando Neringos skaučių tunto tėvų komitetan naujai kaden-
cijai išrinkti: O. Jokubaitienė, p. Kubiliūnienė, J. Garla, A. Karsokas ir E. Petkevičius. Neringietės deda gražias viltis į šio komiteto darbus. Kartu jos yra nepaprastai dėkingos

už talką buv. kadencijos komiteto nariams - O. Jokubaitienei, J. Moc-
kui ir V. Petkevičiui.

* Kovo 5 d. Clevelando Neringos skaučių tunte paskelbtos varžybos baigiasi birželio 27 d. Varžybose norima išryškinti pavyzdingiausias - jaunesniąją skautę, skautę, jūrų skautę ir vyresniąją skautę. Bus atžymėtos ir pavyzdingiausia skiltininkė ir draugininkė.

* Clevelando Pilėnų skautų tunte (V.7) pravestos pavasarinės sporto varžybos. Jos pravestos St. Clair Recreation centro salėse. Tinklinio ir kvadrato nugalėtojais buvo DLK Kęstučio dr-vės skautai. Krepšinių ir stalo tenisą laimėjo Stp. Dariaus jūrų skautų laivas.

* Clevelando Pilėnų tunto Skautų Tėvų Komitetas birželio mėnesį paskelbė vajú skautams paremti. Komitetas laiškais kreipėsi į clevelandiečius, kviesdamas nepamiršti lietuviškojo skautiško jaunimo. Pas-
kutinis jų vėjus buvo 1958 m.

* Šią vasarą Clevelando Nerin-
gos ir Pilėnų tuntai ruošiasi stovyk-
lauti prie Pymatuning ežero, Penn-
sylvanijos valstybiniame parke. Ten
daug erdvės pastovyklėms įrengti,
o taip pat ir jūrų skautams patogus
buriuoti didžiulis ežeras. Stovyk-
lauti žadama liepos 24 d. - rugpiū-
čio 7 d. laikotarpyje. Tuntų vadi-
jos sudarinėja stovyklų vadovybę ir
vykdo paruošiamuosius darbus.

HAMILTON, ONT.

* Š. m. bal. 24 d. rytą iš visų pu-
sių skautės ir skautai skubėjo į Auš-
ros Vartų parapijos bažnyčią. Ne tik
vietiniai, bet ir svečiai. Didžiausiu
autobusu atvažiavo Torontas, ma-
šinų virtinė iš Niagaros pusiasalio.
Hamiltono skautams didelė šventė -
10-metis ir Šv. Jurgio diena. 11 val.
dvasios vadovas kun. dr. J. Tadarau-
kas iškilmingai pašventino širvin-
tos skaučių tunto vėliavą. Krikšto
tėvai - mūsų rėmėja p. Breichma-
nienė ir buvęs Nemuno tunto tunti-
ninkas ps. J. Trečiokas. Po vėliavos
pašventinimo iškilmingos mišios su
Libera už žuvusius skautus. Po mišių
visi sugužėjo į parapijos salę, kur
1 val. įvyko iškilminga sueiga ir mi-

nėjimas. Įnešus vėliavas, minėjimą
atidarė Nemuno tunto tuntininkas
v. vl. A. Pilypaitis trumpa tai dienai
pritaikyta kalba. Po to sekė tuntų
išakymai. Kai kurie broliai ir sesės
pakelti į vyresniškumo laipsnius.
Vyr. Skautininko išakymu apdovano-
ti garbės ženklais skautų rėmėjų drau-
gijos pirmininkas p. St. Baksys ir
D. L. K. Vytauto dr-vės draugininkas
v. sl. A. Liškauskas. Po išakymų sekė
įžodis, kurio metu davė pasižadė-
jimą skautybei gražus būrelis paukš-
tyčių ir skaučių. Po įžodžio sekė
įvairūs sveikinimai vėliavos krikšto
tėvų, svečių skautų ir organizacijų
atstovų. Baigus iškilmingąją dalį
trumpa pertrauka, kurios metu skau-
tų rėmėjos visus pavaišino užkan-
džiais, kava ir saldumynais. Po per-
traukos svečiai iš Niagaros pusiasalio
suvaicino ps. Br. Simonaičio parašytą
ir režisuotą veikaluką Našlaitėlė,
kuris visiems labai patiko. Už tai
Niagariečiams didelės skautiškas
ačiū. Po vaidinimo vyresnieji dar
pasišoko.

* Visą laiką veikęs vilkiukų bū-
relis neteko savo vadovės sesės Per-
rušaitės. Ji, sumanius žiedus su
br. Žilioniu iš Čikagos, išsikėlė ten
gyventi. Laikina būrelis perimtas
tuntininko ir adjutanto. Lietuviškai
šeštadienei mokyklai pasiūlius,
pravesta registracija mokykloje no-
rinčiųjų įstoti į vilkiukus. Tas davė
gražių vaisių. Iš buvusių 8 vilkiukų,
dabar yra jau registruoti 26. Skai-
čiumi pralenkė ir skautų draugovė.
Naujieji labai susidomėję sueigo-
mis, jas gausiai lanko ir vis klausi-
nėja apie stovyklą.

* Skautų vyčių būrelis, po susilp-
nėjusios veiklos vėl pradėjo smar-
kiauti krutėti. Perrinktas naujas vadas,
kuriuo yra sl. A. Povilauskas, pava-
duotojas Z. Stanaitis. Rimtai susi-
kaupę vadovai medžioja kandidatus,
šaukia sueigas ir ruošia naujusius
brolius įžodžiui. Reikia palinkėti
sėkmės ir vadovams ištermės.

Alp.

**Skaitykite ir platinkite
"Skautų Aidą"!**